

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 45

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

63. évfolyam

2020. február 10.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2020/C 45/01	Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában.....	1
2020/C 45/02	az Európai Unió Bíróságának Határozata (2019. november 26.) az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésre álló dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről.....	2

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2020/C 45/03	C-211/17. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2019. október 24-i végzése (a Curtea de Apel Bacău – [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – SC Topaz Development SRL kontra Constantin Juncu, Raisa Juncu (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – A kereskedő által szerkesztett és jegyző által hitelesített adásvételi előszerződés – A 3. cikk (2) bekezdése és a 4. cikk (1) bekezdése – A feltételek megtárgyalt jellegének bizonyítása – Vélelem – A szerződés fogyasztó általi aláírása – A 3. cikk (3) bekezdése – A melléklet 1. pontjának d)–f) és i) alpontja – Kifejezett felmondási rendelkezés – Szankció – Tisztességtelen jelleg – 6. és 7. cikk – A nemzeti bíróság lehetősége azon rendelkezés módosítására, amelynek tisztességtelen jellegét megállapította) ...	8
--------------	--	---

HU

2020/C 45/04	C-540/17. és C-541/17. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (tizedik tanács) 2019. november 13-i végzése (a Bundesverwaltungsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bundesrepublik Deutschland kontra Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások – 2013/32/EU irányelv – A 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Menedékjog iránti kérelemnek elfogadhatatlanként valamely tagállam hatóságai által amiatt történő elutasítása, hogy előzőleg egy másik tagállam kiegészítő védelmet biztosított – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke – A menedékjog iránti kérelmek rendszeres elutasítása – Az embertelen vagy megalázó bánásmód komoly és megalapozott veszélye – A menekültjogállásban részesülő személyek életkörülményei ez utóbbi tagállamban) 9
2020/C 45/05	C-439/18 és C-472/18. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (hetedik tanács) 2019. október 15-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) kontra Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 97/81/EK irányelv – A rész munkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – Férfi és női munkavállalók – A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elve a foglalkoztatás és munkavégzés területén – 2006/54/EK irányelv – A 14. cikk (1) bekezdése – Vertikális-ciklikus típusú részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló – A szolgálati idő elismerése – A szolgálati időn alapuló negyedéves juttatások kiszámításának módja – A nem munkával töltött időszakok kizárása) 10
2020/C 45/06	C-552/18. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2019. november 20-i végzése (a Consiglio di Stato [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Indaco Service Soc. coop. sociale, a saját nevében és a Coop. sociale il Melograno megbízottjaként eljárva kontra Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Közbiztosítási szerződések – 2014/24/EU irányelv – Az 57. cikk (4) bekezdésének c) és g) pontja – A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbiztosítási szerződések odaítélése – Közbiztosítási eljárásban való részvétel kizárásának fakultatív okai Súlyos szakmai kötelezettségzegés – A gazdasági szereplő megbízhatóságának megkérdőjelezése – Korábbi szerződés – Teljesítés – Kötelezettségzegések – Felmondás – Bírósági jogorvoslat – A szerződésszegés ajánlatkérő hatóság általi értékelése – Akadályoztatás a bírósági eljárás végéig) 10
2020/C 45/07	C-756/18. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. október 24-i végzése (a Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – LC, MD kontra easyJet Airline Co. Ltd (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata – 99. cikk – Légi közlekedés – 261/2004/EK rendelet – A járat jelentős késése – Az utasok kártalanításhoz való joga – Az utas utasfelvételre jelentkezésének bizonyítéka – A légi fuvarozó által megerősített helyfoglalás) 11
2020/C 45/08	C-292/19. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2019. október 24-i végzése (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PORR Építési Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – Adóalap – Csökkentés – 2006/112/EK irányelv – 90. cikk – Az adósemlegesség elve – Fizetéseképtelenségi eljárás folytán behajthatatlanná vált követelés) 12
2020/C 45/09	C-486/19. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2019. november 19-i végzése – (a Korkein oikeus [Finnország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A, B elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Állami támogatások – Az édességeket, jégkrémeket és üdítőitalokat terhelő adó – Hasonló termékek mentesítése, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülhet – Büntetőjogi szankció kiszabására vonatkozó hatáskör az ezen adóhoz kapcsolódó kötelezettségek megsértése esetén) 13
2020/C 45/10	C-713/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-772/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (C del M) 13
2020/C 45/11	C-714/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-773/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (Café del Mar) 14

2020/C 45/12	C-715/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-774/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (C del M)	14
2020/C 45/13	C-759/19. sz. ügy: A Landgericht Gera (Németország) által 2019. október 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – PG kontra Volkswagen AG	15
2020/C 45/14	C-786/19. sz. ügy: A Finanzgericht Köln (Németország) által 2019. október 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – The North of England P & I Association Ltd., egyúttal mint a Marine Shipping Mutual Insurance Company jogutódja kontra Bundeszentralamt für Steuern	16
2020/C 45/15	C-793/19. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2019. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesrepublik Deutschland kontra SpaceNet AG	16
2020/C 45/16	C-794/19. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2019. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesrepublik Deutschland kontra Telekom Deutschland GmbH.....	18
2020/C 45/17	C-802/19. sz. ügy: A Bundesfinanzhof (Németország) által 2019. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma Z kontra Finanzamt Y.....	20
2020/C 45/18	C-804/19. sz. ügy: A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2019. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BU kontra Markt24 GmbH.....	21
2020/C 45/19	C-808/19. sz. ügy: A Landgericht Gera (Németország) által 2019. november 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Volkswagen AG.....	22
2020/C 45/20	C-809/19. sz. ügy: A Landgericht Gera (Németország) által 2019. november 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ER kontra Volkswagen AG	23
2020/C 45/21	C-816/19. sz. ügy: Az Amtsgericht Hamburg (Németország) által 2019. november 5-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – QF kontra Germanwings GmbH.....	24
2020/C 45/22	C-827/19. sz. ügy: Az Audiencia Provincial de Pontevedra (Spanyolország) által 2019. november 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – D. A. T. A. és társai kontra Ryanair D. A. C.	25
2020/C 45/23	C-841/19. sz. ügy: A Juzgado de lo Social n.o 41 de Madrid (Spanyolország) által 2019. november 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – JL kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	25
2020/C 45/24	C-842/19. sz. ügy: 2019. november 19-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Belga Királyság	26
2020/C 45/25	C-872/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített negyedik tanács) T-65/18. sz., Venezuela kontra Tanács ügyben 2019. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a Venezuelai Bolívari Köztársaság által 2019. november 28-án benyújtott fellebbezés.....	27
2020/C 45/26	C-874/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-599/18. sz., Aeris Invest kontra ESZT ügyben 2019. október 10-én hozott végzése ellen az Aeris Invest Sàrl által 2019. november 28-án benyújtott fellebbezés.....	28

2020/C 45/27	C-883/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (második tanács) T-105/17. sz., HSBC Holdings és társai kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen a HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France által 2019. december 3-án benyújtott fellebbezés	29
2020/C 45/28	C-885/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített hetedik tanács) által a T-755/15. és T-759/15. sz., Luxembourg és Fiat Chrysler Finance Europe kontra Bizottság egyesített ügyekben 2019. szeptember 24-én hozott ítélet ellen a Fiat Chrysler Finance Europe által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés.....	30
2020/C 45/29	C-888/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (ötödik tanács) T-586/14. RENV. sz., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen a GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés	31
2020/C 45/30	C-891/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-500/17. sz., Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés.....	32
2020/C 45/31	C-897/19. sz. ügy: A Vrhovni sud (Horvátország) által 2019. december 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oroszországi Föderáció	33
2020/C 45/32	C-735/18. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2019. október 21-i végzése (a Justice de paix du troisième canton de Charleroi [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – IZ kontra Ryanair DAC	34
2020/C 45/33	C-281/19. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2019. november 18-i végzése (a Tribunal administratif de Paris [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – XS kontra Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	C-395/19. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2019. november 26-i végzése (a Tribunal d'instance de Nice [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VT, WU kontra easyJet Airline Co. Ltd	34
Törvényszék		
2020/C 45/35	T-749/19. sz. ügy: 2019. november 1-jén benyújtott kereset – John Wood Group és társai kontra Bizottság	35
2020/C 45/36	T-762/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Rio Tinto European Holdings és társai kontra Bizottság	36
2020/C 45/37	T-763/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Ultra Electronics Holdings és társai kontra Bizottság	38
2020/C 45/38	T-764/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Keller Holdings kontra Bizottság	40
2020/C 45/39	T-765/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Genus Investments kontra Bizottság	41
2020/C 45/40	T-766/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Just Eat Holding kontra Bizottság.....	43
2020/C 45/41	T-767/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Markit Group kontra Bizottság.....	45
2020/C 45/42	T-768/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Elementis kontra Bizottság	46
2020/C 45/43	T-769/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Informa és társai kontra Bizottság	48

2020/C 45/44	T-770/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – Merlin UK Finco 1 és társai kontra Bizottság	50
2020/C 45/45	T-771/19. sz. ügy: 2019. november 11-én benyújtott kereset – Experian Finance 2012 kontra Bizottság	51
2020/C 45/46	T-772/19. sz. ügy: 2019. november 11-én benyújtott kereset – William Grant & Sons és William Grant & Sons Investments kontra Bizottság	53
2020/C 45/47	T-773/19. sz. ügy: 2019. november 11-én benyújtott kereset – BAE Systems kontra Bizottság	54
2020/C 45/48	T-774/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – FA Sub 3 kontra Bizottság	55
2020/C 45/49	T-775/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – Sheldon és Kingfisher International kontra Bizottság	57
2020/C 45/50	T-776/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – JIB Overseas kontra Bizottság	59
2020/C 45/51	T-778/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – RDI Reit kontra Bizottság	60
2020/C 45/52	T-779/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – Ashtead Financing kontra Bizottság	62
2020/C 45/53	T-780/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – Smith & Nephew USD és Smith & Nephew USD One kontra Bizottság	64
2020/C 45/54	T-781/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – Rigid Plastic Containers Finance és RPC Pisces Holdings kontra Bizottság	65
2020/C 45/55	T-782/19. sz. ügy: 2019. november 8-án benyújtott kereset – St Schrader Holding Company UK kontra Bizottság	67
2020/C 45/56	T-783/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – Royal Mail Investments kontra Bizottság	69
2020/C 45/57	T-784/19. sz. ügy: 2019. november 12-én benyújtott kereset – William Hill és William Hill Organization kontra Bizottság	70
2020/C 45/58	T-785/19. sz. ügy: 2019. november 13-án benyújtott kereset – Anglo American International kontra Bizottság	72
2020/C 45/59	T-786/19. sz. ügy: 2019. november 13-án benyújtott kereset – Simfer Jersey kontra Bizottság	73
2020/C 45/60	T-787/19. sz. ügy: 2019. november 13-án benyújtott kereset – The Sage Group és társai kontra Bizottság	75
2020/C 45/61	T-789/19. sz. ügy: 2019. november 14-én benyújtott kereset – Moerenhout és társai kontra Bizottság	76
2020/C 45/62	T-798/19. sz. ügy: 2019. november 18-án benyújtott kereset – Bennahmias kontra Parlament	77
2020/C 45/63	T-799/19. sz. ügy: 2019. november 18-án benyújtott kereset – Bennahmias kontra Parlament	78

2020/C 45/64	T-800/19. sz. ügy: 2019. november 20-án benyújtott kereset – Austria Tabak kontra EUIPO – Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	T-802/19. sz. ügy: 2019. november 19-én benyújtott kereset – Kisscolor Living kontra EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)	79
2020/C 45/66	T-803/19. sz. ügy: 2019. november 19-én benyújtott kereset – etc-gaming és Casino-Equipment kontra Bizottság.	80
2020/C 45/67	T-810/19. sz. ügy: 2019. november 19-én benyújtott kereset – Victoria's Secret Stores Brand Management kontra EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	T-820/19. sz. ügy: 2019. december 3-án benyújtott kereset – Totalizator Sportowy kontra EUIPO – Lottoland Holdings – (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	T-825/19. sz. ügy: 2019. december 4-én benyújtott kereset – Tazzetti kontra Bizottság.	83
2020/C 45/70	T-826/19. sz. ügy: 2019. december 4-én benyújtott kereset – Tazzetti kontra Bizottság.	85
2020/C 45/71	T-833/19. sz. ügy: 2019. december 6-án benyújtott kereset – Grammer kontra EUIPO (Egy geometriai alakzat ábrázolása)	85
2020/C 45/72	T-834/19. sz. ügy: 2019. december 5-én benyújtott kereset – e*Message Wireless Information Services kontra EUIPO – Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	T-836/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Première Vision kontra EUIPO – Vente-Privée.com (PV)	87
2020/C 45/74	T-838/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)	88
2020/C 45/75	T-839/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)	89
2020/C 45/76	T-840/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)	90
2020/C 45/77	T-841/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)	91
2020/C 45/78	T-842/19. sz. ügy: 2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)	92
2020/C 45/79	T-843/19. sz. ügy: 2019. december 12-én benyújtott kereset – Correia kontra EGSZB.	93
2020/C 45/80	T-844/19. sz. ügy: 2019. december 12-én benyújtott kereset – Apologistics kontra EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)	94

2020/C 45/81	T-847/19. sz. ügy: 2019. december 13-án benyújtott kereset – X-cen-tek kontra EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX).....	95
2020/C 45/82	T-858/19. sz. ügy: 2019. december 18-án benyújtott kereset – easyCosmetic Swiss kontra EUIPO – U. W. I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic).....	96

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában

(2020/C 45/01)

Utolsó kiadvány

HL C 36., 2020.2.3.

Korábbi közzétételek

HL C 27., 2020.1.27.

HL C 19., 2020.1.20.

HL C 10., 2020.1.13.

HL C 432., 2019.12.23.

HL C 423., 2019.12.16.

HL C 413., 2019.12.9.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁNAK HATÁROZATA**(2019. november 26.)****az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésére álló dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről**

(2020/C 45/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az igazgatási bizottság 2019. november 11-i véleményére,

mivel meg kell állapítani az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésére álló dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés szabályait,

tekintettel arra, hogy adminisztratív átszervezés következtében módosítani kell az Európai Unió Bírósága által hozott, az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésére álló dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2016. október 11-i határozatban ⁽¹⁾ előírt, valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti első kérelem elbírálására jogosult hatóságra vonatkozó rendelkezéseket,

ELFOGADJA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk**Hatály**

(1) A jelen határozat hatálya alá tartozik az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésére álló – vagyis általa készített vagy neki továbbított és a birtokában lévő – minden dokumentum.

(2) Ez a határozat nem érinti az Európai Unió Bíróságának dokumentumaihoz való azon nyilvános hozzáférési jogokat, amelyek nemzetközi jogi okmányokból vagy az azokat végrehajtó jogi aktusokból származhatnak.

2. cikk**Kedvezményezettek**

(1) Bármely európai uniós polgár, illetve valamely tagállamban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Európai Unió Bíróságának az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott dokumentumaihoz az e határozat által megállapított feltételek szerint hozzáférni.

(2) Az Európai Unió Bírósága ugyanezen feltételek szerint engedélyezheti az ezen dokumentumokhoz való hozzáférést a valamely tagállamban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező természetes vagy jogi személy számára is.

⁽¹⁾ HL C 445., 2016.11.30., 3. o.

3. cikk

Kivételek

- (1) Az Európai Unió Bírósága megtagadja a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené:
- a) a közérdek tekintetében:
- a közbiztonság,
 - a védelmi és katonai ügyek,
 - a nemzetközi kapcsolatok,
 - az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája védelmét;
- b) a magánszféra és a személyi sérthetetlenség védelmét, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joganyagnak megfelelően.
- (2) Az Európai Unió Bírósága megtagadja a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené:
- a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
 - a bírósági eljárások és jogi tanácsadás,
 - az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét.
- (3) Meg kell tagadni az Európai Unió Bírósága által belső használatra összeállított vagy neki továbbított, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az Európai Unió Bírósága még nem hozott határozatot, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele az Európai Unió Bírósága döntéshozatali eljárását súlyosan sértené.
- Az Európai Unió Bíróságán belül folytatott tárgyalások és előzetes egyeztetések – vagy azon kívül folytatott tárgyalások és előzetes egyeztetések, ha a Bíróság azokban részt vett – részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele az Európai Unió Bírósága döntéshozatali eljárását súlyosan sértené.
- (4) A (2) és (3) bekezdésben szereplő kivételek nem alkalmazhatók, ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.
- (5) Ha az (1)–(3) bekezdésben szereplő kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők.
- (6) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.
- (7) E cikk a 9. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül alkalmazandó.

4. cikk

Az első kérelem benyújtása

- (1) Az Európai Unió Bíróságának dokumentumához való hozzáférés iránti kérelmet az Unió valamely hivatalos nyelvén megszövegezve, az Európai Unió Bíróságának internetes oldalán elérhető nyomtatványon kell benyújtani. A kérelmet lehetőleg elektronikus úton kell megküldeni, az említett internetes oldalon található tájékoztatásnak megfelelően, de kivételesen be lehet nyújtani postai úton vagy faxon is.
- (2) A kérelmet megfelelő pontossággal kell megfogalmazni, és annak tartalmaznia kell többek között a kért dokumentum vagy dokumentumok azonosításához szükséges adatokat, valamint a kérelmező nevét és címét.
- (3) Ha a kérelem nem elég pontos, az Európai Unió Bírósága felhívja a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt.
- (4) Ha a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az Európai Unió Bírósága nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a méltányos megoldás érdekében.
- (5) A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

5. cikk

Az első kérelem elbírálása

- (1) A kérelmezőnek írásbeli (elektronikus levél, levél vagy fax) átvételi elismervényt kell küldeni a kérelmet tartalmazó nyomtatvány nyilvántartásba vételét követően.
- (2) Az Európai Unió Bírósága e nyilvántartásba vételt követően legfeljebb egy hónapon belül megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, a dokumentumnak a kérelmező részére történő megküldése révén.
- (3) Ha az Európai Unió Bírósága nem engedélyezheti a kért dokumentumhoz való hozzáférést, a teljes vagy részleges elutasítás okairól a (2) bekezdésben előírt határidőn belül írásban értesíti a kérelmezőt, egyben tájékoztatva a kérelmezőt arról, hogy a válasz kézhezvételétől számított egy hónapon belül megerősítő kérelem benyújtására jogosult.
- (4) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, a (2) bekezdésben említett határidőt a kérelmező előzetes tájékoztatása és minden körülményre kiterjedő indoklás mellett egy hónappal meg lehet hosszabbítani.
- (5) A 4. cikk (3) bekezdésében szereplő esetben a válaszáadásra rendelkezésre álló határidő csak akkor kezdődik, amikor az Európai Unió Bíróságának rendelkezésére állnak a kérelmet megfelelően pontosító kiegészítő információk.
- (6) A határidők számításához az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendelet ⁽²⁾ megfelelően alkalmazandó.

⁽²⁾ HL L 124., 1971.6.8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 51. o., helyesbítés: HL 2014. L 291., 20. o.

*6. cikk***A megerősítő kérelem benyújtása**

- (1) Az első kérelemre adott teljes vagy részleges elutasító válasz esetén a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.
- (2) Ha az első kérelemre az előírt határidőn belül nem érkezik válasz az Európai Unió Bíróságától, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.
- (3) A megerősítő kérelmet a kért dokumentumhoz való hozzáférés teljes vagy részleges elutasításáról szóló válasz kézhezvételétől, illetve az első kérelemre adandó bárminemű válasz hiányában a válaszadási határidő lejártától számított egy hónapos határidőn belül kell benyújtani az Európai Unió Bíróságához.
- (4) A megerősítő kérelmet a 4. cikkben szereplő formai követelményeknek megfelelően kell benyújtani.

*7. cikk***A megerősítő kérelem elbírálása**

- (1) A megerősítő kérelmet az 5. cikkben előírt módon kell elbírálni, leszámítva a megerősítő kérelem benyújtására való jogsultságra vonatkozó tájékoztatást.
- (2) Ha az Európai Unió Bírósága teljesen vagy részben elutasítja a megerősítő kérelmet, tájékoztatja a kérelmezőt az ezen elutasítás megtámadására rendelkezésére álló eljárásokról, vagyis arról, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 228. cikkében foglalt feltételek mellett lehetősége van keresetet indítani, illetve panasszal fordulni az európai ombudsmanhoz.
- (3) Ha a megerősítő kérelemre az előírt határidőn belül nem érkezik válasz, az elutasításnak minősül, amely feljogosítja a kérelmezőt a (2) bekezdésben szereplő eljárások igénybevételére.

*8. cikk***Elbírálásra jogosult hatóságok**

- (1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti első kérelem elbírálására jogosult hatóság feladatait a Könyvtári Igazgatóság igazgatója látja el.
- (2) Ha a kért dokumentummal a Bíróság Hivatala vagy a Törvényszék Hivatala rendelkezik, az elbírálásra jogosult hatóság feladatait a Bíróság hivatalvezető-helyettese, illetve a Törvényszék hivatalvezető-helyettese látja el.

A Bíróság, illetve a Törvényszék hivatalvezető-helyettese az első kérelem elbírálására jogosult hatóságként megillető hatáskört átruházhatja hivatala valamely tanácsosára.

- (3) A megerősítő kérelmek elbírálására a Bíróság hivatalvezetője jogosult, ha pedig a megerősítő kérelem olyan dokumentumra vonatkozik, amellyel a Törvényszék hivatala rendelkezik, arra a Törvényszék hivatalvezetője jogosult.

- (4) Ha valamely tagállam konzultáció céljából a Bírósághoz fordul valamely olyan dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelem ügyében, amely e tagállam rendelkezésére áll, és amely a Bíróságtól származik annak igazgatási feladatai ellátása körében, a konzultációs kérelemre az a hatóság ad választ, amely közvetlenül az Európai Unió Bíróságához intézett, ugyanezen dokumentumra vonatkozó megerősítő kérelem esetén a (3) bekezdés alapján válaszadásra jogosult volna.

- (5) Az (1) bekezdéstől eltérve a Bíróság hivatalvezetője kijelölhet más hatóságot a dokumentumhoz való hozzáférés iránti első kérelem elbírálására.

9. cikk

Harmadik felek dokumentumai

- (1) Az Európai Unió Bírósága csupán az érintett harmadik fél hozzájárulásával biztosít hozzáférést a birtokában lévő dokumentumokhoz.
- (2) A jelen cikk alkalmazásában „harmadik fél” minden természetes vagy jogi személy vagy pedig az Európai Unió Bíróságán kívüli jogalany, ideértve a tagállamokat, az Európai Unió többi intézményét, szervét és ügynökségét, valamint a harmadik országokat.
- (3) Ha az Európai Unió Bíróságához harmadik fél dokumentumához való hozzáférés iránti kérelem érkezik, az elbírálásra jogosult hatóság konzultál az érintett harmadik féllel, hogy megtudja tőle, ellenzi-e a dokumentumhoz való hozzáférést, kivéve, ha az elbírálásra jogosult hatóság a 3. cikkben szereplő kivételek alapján hivatalból megtagadja a hozzáférést.

10. cikk

A hozzáférés módjai

- (1) A dokumentumokat a meglévő változatban és formában kell megküldeni. Az Európai Unió Bírósága a jelen határozat értelmében nem köteles új dokumentumot készíteni vagy információkat összeállítani a kérelmező kívánságára.

A másolat megküldhető papír alapon vagy elektronikus formában is. E tekintetben teljes mértékben figyelembe kell venni a kérelmező kívánságát.

Jeleztős terjedelmű vagy nehezen kezelhető dokumentumok esetén a kérelmezőt fel lehet hívni arra, hogy helyben tanulmányozza a dokumentumot.

- (2) Ha a dokumentumot az Európai Unió Bírósága vagy valamely más intézmény már hozzáférhetővé tette, és az könnyen megismerhető, az Európai Unió Bírósága szorítkozhat arra, hogy tájékoztatja a kérelmezőt a dokumentumhoz való hozzáférés módjáról.

11. cikk

A hozzáférés költsége

- (1) A dokumentumok másolatai elkészítésének és elküldésének költsége a kérelmezőre áthárítható.
- (2) Helyszíni tanulmányozás esetén, valamint ha a másolatok száma a húsz A4-es oldalt nem haladja meg, a hozzáférés ingyenes.
- (3) A másolatkészítés és az elküldés díját a Bíróság hivatalvezetőjének határozatában megállapított árak alapján kell kiszámítani. E díj nem haladhatja meg a művelet tényleges költségét.
- (4) A közzétett dokumentumokra a saját díjrendszerük vonatkozik.

12. cikk

Másolat készítése a dokumentumokról

- (1) Ez a határozat nem érinti a szerzői jogra vonatkozó azon hatályban lévő szabályokat, amelyek korlátozzhatják harmadik személy másolatkészítési vagy hasznosítási jogát a hozzáférhetővé tett dokumentumok vonatkozásában.
- (2) Azon dokumentumokat, amelyekre nézve az Európai Unió Bíróságát szerzői jog illeti meg, és amelyeket a jelen határozatnak megfelelően tettek hozzáférhetővé, az Európai Unió Bíróságának előzetes írásbeli engedélye nélkül tilos többszörözni vagy kereskedelmi célból hasznosítani.

13. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bíróság hivatalvezetője elfogadja a jelen határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ezen intézkedéseket az Európai Unió Bíróságának internetes oldalán közzéteszik.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E határozat hatályon kívül helyezi az Európai Unió Bírósága által hozott, az Európai Unió Bíróságának igazgatási feladatai ellátása körében rendelkezésére álló dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2016. október 11-i határozatot, és annak helyébe lép.

Kelt Luxembourgban, 2019. december 3-án.

hivatalvezető

Alfredo CALOT ESCOBAR

hivatalvezető elnök

Koen LENAERTS

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (első tanács) 2019. október 24-i végzése (a Curtea de Apel Bacău – [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérélmre) – SC Topaz Development SRL kontra Constantin Juncu, Raisa Juncu

(C-211/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – A kereskedő által szerkesztett és jegyző által hitelesített adásvételi előszerződés – A 3. cikk (2) bekezdése és a 4. cikk (1) bekezdése – A feltételek megváltoztatásának bizonyítása – Vélelem – A szerződés fogyasztó általi aláírása – A 3. cikk (3) bekezdése – A melléklet 1. pontjának d) – f) és i) alpontja – Kifejezett felmondási rendelkezés – Szankció – Tisztességtelen jelleg – 6. és 7. cikk – A nemzeti bíróság lehetősége azon rendelkezés módosítására, amelynek tisztességtelen jellegét megállapította)

(2020/C 45/03)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Bacău

Az alapeljárás felei

Felperes: SC Topaz Development SRL

Alperesek: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Rendelkező rész

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdését és 4. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szereplőkhöz hasonló körülmények között önmagában a fogyasztó és a kereskedő között létrejött szerződés aláírása, amely szerződés kiköti, hogy az aláírással a fogyasztó elfogadja az előzetesen a kereskedő által kidolgozott valamennyi szerződéses rendelkezést, nem vezet azon vélelem megdőléséhez, amely szerint e rendelkezések nem képezték egyéni tárgyalás tárgyát.
- 2) A 93/13 irányelv 3. cikkének (3) bekezdését, összefüggésben az irányelv mellékletével, akként kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló kifejezett felmondási rendelkezés és szankció, amelyeket a fogyasztó és a kereskedő között létrejött szerződés kizárólag az utóbbi javára állapít meg, és amelyeket a kereskedő dolgozott ki előzetesen, az e melléklet 1. pontjának d) –f) alpontjában foglalt tisztességtelen feltételek körébe tartozhat, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

- 3) A 93/13 irányelv 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróság, amennyiben a fogyasztó és a kereskedő között létrejött adásvételi előszerződésben foglalt kifejezett felmondási rendelkezést és szankciót tisztességtelennek nyilvánítja, nem orvosolhatja e tisztességtelen rendelkezések semmisségét akként, hogy saját határozata lép azok helyébe, kivéve ha e szerződés e tisztességtelen feltételek törlését követően nem maradhatna fenn, és az említett szerződés egészében történő megsemmisítése a fogyasztó számára különösen hátrányos következményekkel járna.

(¹) HL C 249., 2017. 7. 31.

A Bíróság (tizedik tanács) 2019. november 13-i végzése (a Bundesverwaltungsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bundesrepublik Deutschland kontra Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(C-540/17. és C-541/17. sz. egyesített ügyek) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások – 2013/32/EU irányelv – A 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Menekéjog iránti kérelemnek elfogadhatatlanként valamely tagállam hatóságai által amiatt történő elutasítása, hogy előzőleg egy másik tagállam kiegészítő védelmet biztosított – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke – A menekéjog iránti kérelmek rendszeres elutasítása – Az embertelen vagy megalázó bánásmód komoly és megalapozott veszélye – A menekültjogállásban részesülő személyek életkörülményei ez utóbbi tagállamban)

(2020/C 45/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Bundesrepublik Deutschland

Alperesek: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Rendelkező rész

A 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam gyakorolja az e rendelkezéssel biztosított azon lehetőséget, hogy a menekültjogállás megadása iránti kérelmet elfogadhatatlanként elutasítja azzal az indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már biztosított kiegészítő védelmet, ha azok az előre látható életkörülmények, amelyekkel az említett kérelmező kiegészítő védelemben részesülő személyként ebben a másik tagállamban szembesül, nem teszik ki az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód komoly veszélyének.

(¹) HL C 402., 2017.11.27.

A Bíróság (hetedik tanács) 2019. október 15-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) kontra Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(C-439/18 és C-472/18. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 97/81/EK irányelv – A részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – Férfi és női munkavállalók – A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elve a foglalkoztatás és munkavégzés területén – 2006/54/EK irányelv – A 14. cikk (1) bekezdése – Vertikális-ciklikus típusú részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló – A szolgálati idő elismerése – A szolgálati időn alapuló negyedéves juttatások kiszámításának módja – A nem munkával töltött időszakok kizárása)

(2020/C 45/05)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Felperesek: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Alperes: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Rendelkező rész

Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv mellékletében foglalt, 1997. június 6-án kötött, a részmunkaidős foglalkoztatásról szóló keretmegállapodás 4. szakaszának (1) és (2) bekezdését, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan, az alapeljárások tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás és munkáltatói gyakorlat, amennyiben azok a vertikális-ciklikus típusú részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók esetében a díjazás kiegészítéséül negyedévente nyújtott juttatáshoz szükséges szolgálati idő számítása során csak a ténylegesen ledolgozott időszakokat veszik figyelembe és a nem munkával töltött időszakokat kizárják, míg a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalókat nem tartoznak ilyen szabályozás vagy gyakorlat hatálya alá.

⁽¹⁾ HL C 373., 2018. 10.15.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2019. november 20-i végzése (a Consiglio di Stato [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Indaco Service Soc. coop. sociale, a saját nevében és a Coop. sociale il Melograno megbízottjaként eljárva kontra Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(C-552/18. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Közbeszerzési szerződések – 2014/24/EU irányelv – Az 57. cikk (4) bekezdésének c) és g) pontja – A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélése – Közbeszerzési eljárásban való részvétel kizárásának fakultatív okai Súlyos szakmai kötelezettségzegés – A gazdasági szereplő megbízhatóságának megkérdőjelezése – Korábbi szerződés – Teljesítés – Kötelezettségzegések – Felmondás – Bírósági jogorvoslat – A szerződésszegés ajánlatkérő hatóság általi értékelése – Akadályoztatás a bírósági eljárás végéig)

(2020/C 45/06)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Indaco Service Soc. coop. sociale, a saját nevében és a Coop. sociale il Melograno megbízottjaként eljárva

Alperes: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

A következő részvételével: Cometa Società Cooperativa Sociale

Rendelkező rész

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 57. cikke (4) bekezdésének c) és g) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében egy olyan, valamely ajánlatkérő hatóság által hozott határozattal szemben bírósághoz benyújtott kereset, amely határozatban a teljesítés során bekövetkezett „súlyos szakmai kötelezettségszegés” okán felmondásra kerül egy közbeszerzési szerződés, meggátolja az új ajánlattételi felhívást közzétevő ajánlatkérő hatóságot abban, hogy az ajánlattevők kiválasztásának szakaszában megbízhatóságának értékelése alapján kizárjon egy gazdasági szereplőt.

(¹) HL C 436., 2018.12.3.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. október 24-i végzése (a Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – LC, MD kontra easyJet Airline Co. Ltd

(C-756/18. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzata – 99. cikk – Légi közlekedés – 261/2004/EK rendelet – A járat jelentős késése – Az utasok kártalanításhoz való joga – Az utas utasfelvételre jelentkezésének bizonyítéka – A légi fuvarozó által megerősített helyfoglalás)

(2020/C 45/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Az alapeljárás felei

Felperesek: LC, MD

Alperes: easyJet Airline Co. Ltd

Rendelkező rész

A visszaautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és különösen a 3. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a legalább háromórás késéssel érkező légi járat utasai esetében, akik e légi járatra megerősített helyfoglalással rendelkeznek, az e rendelet szerinti kártalanítást nem lehet megtagadni kizárólag azzal az indokkal, hogy ezek az utasok a kártalanítás iránti kérelmük alkalmával – többek között a beszállókártyával – nem bizonyították, hogy az említett légi járat utasfelvételére jelentkeztek, kivéve ha bizonyítást nyer, hogy ezeket az utasokat a szóban forgó késéssel érintett légi járat nem szállította el, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

(¹) HL C 54., 2019.2.11

A Bíróság (hatodik tanács) 2019. október 24-i végzése (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PORR Építési Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-292/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – Adóalap – Csökkentés – 2006/112/EK irányelv – 90. cikk – Az adósemlegesség elve – Fizetésképtelenségi eljárás folytán behajthatatlanná vált követelés)

(2020/C 45/08)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: PORR Építési Kft.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 90. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a hozzáadottértékadó-alap csökkentését, ha az adóalany bizonyítani tudja, hogy az adóssággal szemben fennálló követelés véglegesen behajthatatlanná vált, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, mivel ez a helyzet nem minősül az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, a héaalap csökkentésére vonatkozó kötelezettségtől való eltérés hatálya alá tartozó nemfizetés esetének.

(¹) HL C 220., 2019.7.1

A Bíróság (tizedik tanács) 2019. november 19-i végzése – (a Korkein oikeus [Finnország] előzetes döntéshozatal iránti kérérelme) – A, B elleni büntetőeljárás

(C-486/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Állami támogatások – Az édességeket, jégkrémeket és üdítőitalokat terhelő adó – Hasonló termékek mentesítése, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülhet – Büntetőjogi szankció kiszabására vonatkozó hatáskör az ezen adóhoz kapcsolódó kötelezettségek megsértése esetén)

(2020/C 45/09)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein oikeus

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

A, B

Rendelkező rész

Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely természetes személlyel szemben, aki egy társaság képviselőjében jár el, amely társaság az egyes termékekre kivetett olyan fogyasztási adó alanya, mint amely az alapeljárásban szerepel, és aki nem teljesítette az ezen adóhoz kapcsolódó kötelezettségeket, az alkalmazandó nemzeti jog alapján büntetőjogi szankciót szabnak ki, még ha azt a mentességet, amelyben a hasonló termékek tekintetében más vállalkozások részesültek volna, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak is kellene minősíteni.

⁽¹⁾ HL C 295., 2019.9.2.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-772/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (C del M)

(C-713/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/10)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Ramón Guiral Broto (képviselő: A. Sirimarco abogado)

A többi fél az eljárásban: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2019. december 12-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy Ramón Guiral Broto maga viseli saját költségeit.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-773/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (Café del Mar)

(C-714/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/11)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Ramón Guiral Broto (képviselő: A. Sirimarcó abogado)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Café del Mar, SC, José Les Viamonte és Carlos Andrea González

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2019. december 12-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy Ramón Guiral Broto maga viseli saját költségeit.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-774/17. sz., Café del Mar és társai kontra EUIPO – Guiral Broto ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen Ramón Guiral Broto által 2019. szeptember 24-én benyújtott fellebbezés (C del M)

(C-715/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/12)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Ramón Guiral Broto (képviselő: A. Sirimarcó abogado)

A többi fél az eljárásban: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2019. december 12-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy Ramón Guiral Broto maga viseli saját költségeit.

A Landgericht Gera (Németország) által 2019. október 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – PG kontra Volkswagen AG**(C-759/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/13)

*Az eljárás nyelve: német***A kérdést előterjesztő bíróság**

Landgericht Gera

Az alapeljárás felei

Felperes: PG

Alperes: Volkswagen AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet ⁽¹⁾ 6. §-ának (1) bekezdését és 27. §-ának (1) bekezdését, illetve a 2007/46/EK irányelv ⁽²⁾ 18. cikkének (1) bekezdését és 26. cikkének (1) bekezdését, hogy a gyártó megsérti az érvényes nyilatkozat kiadására vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettséget (illetve a megfelelési nyilatkozat mellékelésére vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségét), ha a 715/2007/EK rendelet ⁽³⁾ 5. cikkének (2) bekezdése és 3. cikkének 10. pontja értelmében vett tiltott hatástalanító berendezést épített be a járműbe, és az ilyen jármű forgalomba hozatala ellentétes a jármű érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül történő forgalomba hozatalára vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 27. §-ának (1) bekezdése szerinti tilalommal (illetve az érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül történő értékesítésre vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 26. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalommal)?

Igenlő válasz esetén:

- 1 a) Célja-e a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. és 27. §-ának, illetve a 2007/46/EK irányelv 18. cikke (1) bekezdésének, 26. cikke (1) bekezdésének és 46. cikkének más személynek a BGB 823. §-ának (2) bekezdése értelmében vett védelme, mégpedig e személy rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül forgalomba hozott jármű valamely végső ügyfél által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályokat elfogadták?
- 2) Célja-e a 715/2007/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének pontosan a végső ügyfél védelme is, mégpedig e vevő rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Beépített tiltott hatástalanító berendezéssel rendelkező jármű valamely végső ügyfél által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályt elfogadták?

⁽¹⁾ A legutóbb a 2017. március 23-i rendelet (BGBl I 522. o.) 7. cikkével módosított, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló, 2011. február 3-i rendelet (BGBl. I 126. o.).

⁽²⁾ A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 263., 1. o.).

⁽³⁾ A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 171., 1. o.).

A Finanzgericht Köln (Németország) által 2019. október 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – The North of England P & I Association Ltd., egyúttal mint a Marine Shipping Mutual Insurance Company jogutódja kontra Bundeszentralamt für Steuern

(C-786/19. sz. ügy)

(2020/C 45/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: The North of England P & I Association Ltd., egyúttal mint a Marine Shipping Mutual Insurance Company jogutódja

Alperes: Bundeszentralamt für Steuern

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 88/357/EGK irányelvnek ⁽¹⁾ a 25. cikke első bekezdésének első félmondatával összefüggésben értelmezett 2. cikke d) pontjának második francia bekezdését, illetve a 92/49/EGK irányelv ⁽²⁾ 46. cikkének (2) bekezdését a kockázatviselés helye szerinti tagállam meghatározása tekintetében, hogy a tengeri hajó üzemeltetésével összefüggő kockázatok biztosítása esetében arról az államról van szó, amelynek területén a tengeri hajót a tulajdonjog bizonyítása céljából hivatalos nyilvántartásba vették, vagy pedig arról az államról, amelynek lobogója alatt a tengeri hajó közlekedik?

⁽¹⁾ Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 73/239/EGK irányelv módosításáról szóló, 1988. június 22-i második tanácsi irányelv (HL 1988. L 172., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 198. o.).

⁽²⁾ Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (HL 1992. L 228., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 346. o.).

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2019. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesrepublik Deutschland kontra SpaceNet AG

(C-793/19. sz. ügy)

(2020/C 45/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Bundesrepublik Deutschland

Ellenérdekű fél: SpaceNet AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 2002/58/EK irányelv ⁽¹⁾ 15. cikkét egyrészt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével, másrészt az Európai Unió Alapjogi Chartájának ⁽²⁾ 6. cikkével és az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely arra kötelezi a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások szolgáltatóit, hogy e szolgáltatások végfelhasználóinak forgalmi és helymeghatározó adatait megőrizzék, ha

- e kötelezettség fennállásához nem szükséges helyi, időbeli vagy térbeli szempontból valamilyen konkrét indok,
- nyilvánosan elérhető távbeszélő-szolgáltatások nyújtása esetén – rövid szöveges, multimédia- vagy hasonló üzenetek továbbítását, valamint a nem fogadott és sikertelen hívásokat is ideértve – a megőrzésre vonatkozó kötelezettség tárgyát az alábbi adatok képezik:
 - a hívó telefonszáma és a hívott szám vagy a hívó és a hívott fél más azonosítója, valamint átirányítás esetén minden további fél telefonszáma vagy más azonosítója,
 - a közlés kezdetének és befejezésének napja és pontos időpontja, illetve – rövid szöveges, multimédia- vagy hasonló üzenet továbbítása esetén – az üzenet küldésének és fogadásának időpontja az időzóna megadásával,
 - az igénybe vett szolgáltatással kapcsolatos adatok, ha a távbeszélő-szolgáltatás keretében különböző szolgáltatások vehetők igénybe,
 - mobil távbeszélő-szolgáltatások esetében továbbá
 - 1. a hívó és a hívott fél nemzetközi mobil-előfizetői azonosítója,
 - 2. a hívó és a hívott végberendezés nemzetközi azonosítója,
 - 3. előre fizetett szolgáltatás esetében a szolgáltatás első igénybevételének napja és pontos időpontja az időzóna megadásával,
 - 4. azon cellák azonosítói, amelyeket a hívó és a hívott fél a közlés kezdetekor igénybe vett,
- internetes távbeszélő-szolgáltatások esetében emellett a hívó és a hívott fél internetprotokoll-címe és a személyre szóló felhasználói azonosítók,
- nyilvánosan elérhető internethozzáférési-szolgáltatások nyújtása esetén a megőrzésre vonatkozó kötelezettség tárgyát az alábbi adatok képezik:
 - az internethasználat céljából az előfizetőhöz rendelt internetprotokoll-cím,
 - azon csatlakozás egyedi azonosítója, amelyen keresztül az internethasználat megvalósul, valamint a személyre szóló felhasználói azonosító,
 - a személyre szóló internetprotokoll-címen megvalósult internethasználat kezdetének és befejezésének napja és pontos időpontja az időzóna megadásával,
 - mobil használat esetén az internetkapcsolat létesítésekor igénybe vett cella azonosítója,

- nem őrizhetők meg az alábbi adatok:
 - a közlés tartalma,
 - a megtekintett weboldalakra vonatkozó adatok,
 - az elektronikuslevelezési-szolgáltatásokkal kapcsolatos adatok,
 - a szociális és egyházi területen működő személyek, hatóságok és szervezetek bizonyos csatlakozásaihoz vagy csatlakozásaitól küldött közlésekkel kapcsolatos adatok,
- a helymeghatározó adatok – vagyis az igénybe vett cella azonosítója – megőrzésének időtartama négy hét, az egyéb adatok esetében pedig tíz hét,
- biztosított a megőrzött adatoknak a visszaélés veszélyével, valamint az ezen adatokhoz való jogellenes hozzáféréssel szembeni hatékony védelme, és
- a megőrzött adatok kizárólag különösen súlyos bűncselekmények üldözéséhez és az egyének testi épségét, életét vagy szabadságát, illetve az ország vagy valamely tartomány létét fenyegető konkrét veszély elhárításához használhatók fel, az internethasználat céljából az előfizetőhöz rendelt internetprotokoll-cím kivételével, amely felhasználható bármely bűncselekmény üldözéséhez, a közbiztonságot és közrendet fenyegető veszély elhárítását, valamint a hírszerző szolgálatok feladatainak teljesítését szolgáló, előfizetői adatokkal kapcsolatos adatszolgáltatás keretében?

(¹) A legutóbb a 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 11. o.) módosított, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv, HL 2002. L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.

(²) HL 2000. C 364., 1. o.

**A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2019. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem –
Bundesrepublik Deutschland kontra Telekom Deutschland GmbH**

(C-794/19. sz. ügy)

(2020/C 45/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Bundesrepublik Deutschland

Ellenérdekű fél: Telekom Deutschland GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 2002/58/EK irányelv ⁽¹⁾ 15. cikkét egyrészt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével, másrészt az Európai Unió Alapjogi Chartájának ⁽²⁾ 6. cikkével és az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely arra kötelezi a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások szolgáltatóit, hogy e szolgáltatások végfelhasználóinak forgalmi és helymeghatározó adatait megőrizzék, ha

- e kötelezettség fennállásához nem szükséges helyi, időbeli vagy térbeli szempontból valamilyen konkrét indok,
- nyilvánosan elérhető távbeszélő-szolgáltatások nyújtása esetén – rövid szöveges, multimédia- vagy hasonló üzenetek továbbítását, valamint a nem fogadott és sikertelen hívásokat is ideértve – a megőrzésre vonatkozó kötelezettség tárgyát az alábbi adatok képezik:
 - a hívó telefonszáma és a hívott szám vagy a hívó és a hívott fél más azonosítója, valamint átirányítás esetén minden további fél telefonszáma vagy más azonosítója,
 - a közlés kezdetének és befejezésének napja és pontos időpontja, illetve – rövid szöveges, multimédia- vagy hasonló üzenet továbbítása esetén – az üzenet küldésének és fogadásának időpontja az időzóna megadásával,
 - az igénybe vett szolgáltatással kapcsolatos adatok, ha a távbeszélő-szolgáltatás keretében különböző szolgáltatások vehetők igénybe,
 - mobil távbeszélő-szolgáltatások esetében továbbá
 - 1. a hívó és a hívott fél nemzetközi mobil-előfizetői azonosítója,
 - 2. a hívó és a hívott végberendezés nemzetközi azonosítója,
 - 3. előre fizetett szolgáltatás esetében a szolgáltatás első igénybevételének napja és pontos időpontja az időzóna megadásával,
 - 4. azon cellák azonosítói, amelyeket a hívó és a hívott fél a közlés kezdetekor igénybe vett,
- internetes távbeszélő-szolgáltatások esetében emellett a hívó és a hívott fél internetprotokoll-címe és a személyre szóló felhasználói azonosítók,
- nyilvánosan elérhető internethozzáférési-szolgáltatások nyújtása esetén a megőrzésre vonatkozó kötelezettség tárgyát az alábbi adatok képezik:
 - az internethasználat céljából az előfizetőhöz rendelt internetprotokoll-cím,
 - azon csatlakozás egyedi azonosítója, amelyen keresztül az internethasználat megvalósul, valamint a személyre szóló felhasználói azonosító,
 - a személyre szóló internetprotokoll-címen megvalósult internethasználat kezdetének és befejezésének napja és pontos időpontja az időzóna megadásával,
 - mobil használat esetén az internetkapcsolat létesítésekor igénybe vett cella azonosítója,

- nem őrizhetők meg az alábbi adatok:
 - a közlés tartalma,
 - a megtekintett weboldalakra vonatkozó adatok,
 - az elektronikuslevelezési-szolgáltatásokkal kapcsolatos adatok,
 - a szociális és egyházi területen működő személyek, hatóságok és szervezetek bizonyos csatlakozásaihoz vagy csatlakozásaitól küldött közlésekkel kapcsolatos adatok,
- a helymeghatározó adatok – vagyis az igénybe vett cella azonosítója – megőrzésének időtartama négy hét, az egyéb adatok esetében pedig tíz hét,
- biztosított a megőrzött adatoknak a visszaélés veszélyével, valamint az ezen adatokhoz való jogellenes hozzáféréssel szembeni hatékony védelme, és
- a megőrzött adatok kizárólag különösen súlyos bűncselekmények üldözéséhez és az egyének testi épséget, életét vagy szabadságát, illetve az ország vagy valamely tartomány létét fenyegető konkrét veszély elhárításához használhatók fel, az internethasználat céljából az előfizetőhöz rendelt internetprotokoll-cím kivételével, amely felhasználható bármely bűncselekmény üldözéséhez, a közbiztonságot és közrendet fenyegető veszély elhárítását, valamint a hírszerző szolgálatok feladatainak teljesítését szolgáló, előfizetői adatokkal kapcsolatos adatszolgáltatás keretében?

(¹) A legutóbb a 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 11. o.) módosított, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv, HL 2002. L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.

(²) HL 2000. C 364., 1. o.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2019. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma Z kontra Finanzamt Y

(C-802/19. sz. ügy)

(2020/C 45/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma Z

Alperes: Finanzamt Y

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Jogosult-e az Európai Unió Bírósága 1996. október 24-i Elida Gibbs Ltd. ítélete (C-317/94, EU:C:1996:400) alapján a kötelező egészségbiztosítási pénztár részére értékesítő gyógyszertár az adóalapot az egészségbiztosítással rendelkező személyek részére adott árengedményre tekintettel csökkenteni?

2. Igenlő válasz esetén: Ellentétes-e a semlegesség és a belső piacon belüli egyenlő bánásmód elvével, hogy egy belföldi gyógyszer-tár csökkentheti az adóalapot, egy másik tagállamból a kötelező egészségbiztosítási pénztár részére a Közösségen belül adómentesen értékesítő gyógyszertár pedig nem?

A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2019. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BU kontra Markt24 GmbH

(C-804/19. sz. ügy)

(2020/C 45/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Salzburg

Az alapeljárás felei

Felperes: BU

Alperes: Markt24 GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Alkalmazandó-e az 1215/2012/EU rendelet ⁽¹⁾ 21. cikke olyan munkaviszonyra, amelynek esetében németországi munkavégzés céljából kötöttek munkaszerződést Ausztriában, a munkavégzésre Ausztriában több hónapig készenlétben álló munkavállaló azonban egyáltalán nem végzett munkát?

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

- 2) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 21. cikkét, hogy alkalmazható az Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (a munka- és szociális ügyi bíróságokról szóló törvény, a továbbiakban: ASGG) 4. §-a (1) bekezdésének a) pontjához hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely lehetővé teszi a munkavállaló számára, hogy (könnyített módon) azon a helyen indítson keresetet, ahol a munkaviszony fennállása alatt lakóhellyel rendelkezik, vagy a munkaviszony megszűnésekor lakóhellyel rendelkezett?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 21. cikkét, hogy alkalmazható az ASGG 4. §-a (1) bekezdésének d) pontjához hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely lehetővé teszi a munkavállaló számára, hogy (könnyített módon) azon a helyen indítson keresetet, ahol a díjazást fizetni kell, vagy munkaviszonyának megszűnésekor fizetni kellett?
- 4) A második és harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén:
- 4.1) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 21. cikkét, hogy olyan munkaviszony esetében, amelynek keretében a munkavállaló nem végzett munkát, a keresetet azon tagállamban kell megindítani, amelyben a munkavállaló a munkavégzésre készenlétben állt?
- 4.2) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 21. cikkét, hogy olyan munkaviszony esetében, amelynek keretében a munkavállaló nem végzett munkát, a keresetet annak ellenére azon tagállamban kell megindítani, amelyben a munkaszerződést előkészítették és megkötötték, hogy e szerződésben másik tagállambeli munkavégzésben állapodtak meg, illetve másik tagállambeli munkavégzést vettek tervbe?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

- 5) Alkalmazandó-e az 1215/2012/EU rendelet 7. cikkének 1. pontja olyan munkaviszonyra, amelynek esetében németországi munkavégzés céljából kötöttek munkaszerződést Ausztriában, a munkavégzésre Ausztriában több hónapig készenlétben álló munkavállaló azonban egyáltalán nem végzett munkát, ha alkalmazható az ASGG 4. §-a (1) bekezdésének a) pontjához hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely lehetővé teszi a munkavállaló számára, hogy (könnyített módon) azon a helyen indítson keresetet, ahol a munkaviszony fennállása alatt lakóhellyel rendelkezik, vagy a munkaviszony megszűnésekor lakóhellyel rendelkezett, vagy ha alkalmazható az ASGG 4. §-a (1) bekezdésének d) pontjához hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely lehetővé teszi a munkavállaló számára, hogy (könnyített módon) azon a helyen indítson keresetet, ahol a díjazást fizetni kell, vagy munkaviszonyának megszűnésekor fizetni kellett?

(¹) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.).

A Landgericht Gera (Németország) által 2019. november 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Volkswagen AG

(C-808/19. sz. ügy)

(2020/C 45/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Gera

Az alapeljárás felei

Felperes: DS

Alperes: Volkswagen AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet (¹) 6. §-ának (1) bekezdését és 27. §-ának (1) bekezdését, illetve a 2007/46/EK irányelv (²) 18. cikkének (1) bekezdését és 26. cikkének (1) bekezdését, hogy a gyártó megsérti az érvényes nyilatkozat kiadására vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettséget (illetve a megfelelési nyilatkozat mellékelésére vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettséget), ha a 715/2007/EK rendelet (³) 5. cikkének (2) bekezdése és 3. cikkének 10. pontja értelmében vett tiltott hatástalanító berendezést épített be a járműbe, és az ilyen jármű forgalomba hozatala ellentétes a jármű érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül történő forgalomba hozatalára vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 27. §-ának (1) bekezdése szerinti tilalommal (illetve az érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül történő értékesítésre vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 26. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalommal)?

Igenlő válasz esetén:

- 1 a) Célja-e a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. és 27. §-ának, illetve a 2007/46/EK irányelv 18. cikke (1) bekezdésének, 26. cikke (1) bekezdésének és 46. cikkének a végső ügyfél védelme és – a használt járművek piacán történő továbbértékesítés esetén – különösen az autó következő vevőjének védelme is, mégpedig e vevő rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Érvényes megfelelési nyilatkozat nélkül forgalomba hozott használt jármű valamely autótovászló által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályokat elfogadták?

- 2) Célja-e a 715/2007/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének a végső ügyfél védelme és – a használt járművek piacán történő továbbértékesítés esetén – különösen az autó következő vevőjének védelme is, mégpedig e vevő rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Beépített tiltott hatástalanító berendezéssel rendelkező használt jármű valamely autót vásárló által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályt elfogadták?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. és 27. §-át, illetve a 2007/46/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdését, 26. cikkének (1) bekezdését és 46. cikkét, valamint a 715/2007/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdését, hogy ezek megsértése esetén egészben vagy részben mellőzni kell (adott esetben: milyen módon, illetve milyen mértékben?) a jármű tényleges használatáért járó kártalanításnak a végső ügyfél kárába történő beszámítását, ha a végső ügyfél e jogsértés miatt a járműre vonatkozó adásvételi szerződés megkötését megelőző eredeti állapot helyreállítását kérheti és kéri? Változtat-e az értelmezésen, ha a jogsértés a jóváhagyó hatóság és a végső ügyfelek megtévesztésével jár a tekintetben, hogy a jóváhagyás valamennyi feltétele teljesül, és a járműnek a közúti forgalomban történő használata korlátozás nélkül megengedett, és a jogsértés, valamint a megtévesztés költségcsökkentés és a nyereség magas értékesítési számok révén történő maximalizálása céljából versenyelőny egyidejű szerzésével és a gyanútlan ügyfelek költségére történik?

(¹) A legutóbb a 2017. március 23-i rendelet (BGBl I 522. o.) 7. cikkével módosított, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló, 2011. február 3-i rendelet (BGBl I 126. o.).

(²) A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 263., 1. o.).

(³) A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 171., 1. o.).

A Landgericht Gera (Németország) által 2019. november 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ER kontra Volkswagen AG

(C-809/19. sz. ügy)

(2020/C 45/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Gera

Az alapeljárás felei

Felperes: ER

Alperes: Volkswagen AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet (¹) 6. §-ának (1) bekezdését és 27. §-ának (1) bekezdését, illetve a 2007/46/EK irányelv (²) 18. cikkének (1) bekezdését és 26. cikkének (1) bekezdését, hogy a gyártó megsérti az érvényes nyilatkozat kiadására vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettséget (illetve a megfeleléségi nyilatkozat mellékelésére vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettséget), ha a 715/2007/EK rendelet (³) 5. cikkének (2) bekezdése és 3. cikkének 10. pontja értelmében vett tiltott hatástalanító berendezést épített be a járműbe, és az ilyen jármű forgalomba hozatala ellentétes a jármű érvényes megfeleléségi nyilatkozat nélkül történő forgalomba hozatalára vonatkozó, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 27. §-ának (1) bekezdése szerinti tilalommal (illetve az érvényes megfeleléségi nyilatkozat nélkül történő értékesítésre vonatkozó, a 2007/46/EK irányelv 26. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalommal)?

Igenlő válasz esetén:

- 1 a) Célja-e a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. és 27. §-ának, illetve a 2007/46/EK irányelv 18. cikke (1) bekezdésének, 26. cikke (1) bekezdésének és 46. cikkének pontosan a végső ügyfél védelme is, mégpedig e vevő rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Érvényes megfeleléségi nyilatkozat nélkül forgalomba hozott jármű valamely végső ügyfél által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályokat elfogadták?

- 2) Célja-e a 715/2007/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének pontosan a végső ügyfél védelme is, mégpedig e vevő rendelkezési szabadsága és vagyona tekintetében is? Beépített tiltott hatástalanító berendezéssel rendelkező jármű valamely végső ügyfél által történő megszerzése azon kockázatok köréből ered-e, amelyek elhárítása céljából e szabályt elfogadták?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a járművek EK-jóváhagyásáról szóló rendelet 6. és 27. §-át, illetve a 2007/46/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdését, 26. cikkének (1) bekezdését és 46. cikkét, valamint a 715/2007/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdését, hogy ezek megsértése esetén egészben vagy részben mellőzni kell (adott esetben: milyen módon, illetve milyen mértékben?) a jármű tényleges használatáért járó kártalanításnak a végső ügyfél kárába történő beszámítását, ha a végső ügyfél e jogsértés miatt a járműre vonatkozó adásvételi szerződés megkötését megelőző eredeti állapot helyreállítását kérheti és kéri? Változtat-e az értelmezésen, ha a jogsértés a jóváhagyó hatóság és a végső ügyfelek megtévesztésével jár a tekintetben, hogy a jóváhagyás valamennyi feltétele teljesül, és a járműnek a közúti forgalomban történő használata korlátozás nélkül megengedett, és a jogsértés, valamint a megtévesztés költségcsökkentés és a nyereség magas értékesítési számok révén történő maximalizálása céljából versenylőny egyidejű szerzésével és a gyanútlan ügyfelek költségére történik?

- (¹) A legutóbb a 2017. március 23-i rendelet (BGBl I 522. o.) 7. cikkével módosított, a járművek EK-jóváhagyásáról szóló, 2011. február 3-i rendelet (BGBl I 126. o.).
- (²) A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészének és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 263., 1. o.).
- (³) A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 171., 1. o.).

Az Amtsgericht Hamburg (Németország) által 2019. november 5-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – QF kontra Germanwings GmbH

(C-816/19. sz. ügy)

(2020/C 45/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: QF

Alperes: Germanwings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 261/2004/EK rendelet (¹) 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülménynek” minősül-e az üzemeltető légi fuvarozó saját személyzetének szakszervezeti sztrájkja?

(¹) A visszaautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.; helyesbítés: HL 2019. L 119., 202. o.)

Az Audiencia Provincial de Pontevedra (Spanyolország) által 2019. november 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – D. A. T. A. és társai kontra Ryanair D. A. C.

(C-827/19. sz. ügy)

(2020/C 45/22)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de Pontevedra

Az alapeljárás felei

Felperesek: D. A. T. A., L. F. A., A. M. A. G., L. F. A., J. G. C., S. C. C., A. C. V., A. A. G., A. C. A., L. C. A., N. P. B. és P. C. A.

Alperes: Ryanair D. A. C.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004 rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében „rendkívüli körülménynek” minősül-e a munkafeltételek javítására irányuló igényérvényesítés érdekében valamely szakszervezet által szervezett sztrájkhoz való jog gyakorlása a légi fuvarozó szolgálatában álló személyzet részéről – ha azt nem a munkáltató valamely előzetes döntése indokolja, hanem a munkavállalók igényérvényesítésére irányul –, vagy épp ellenkezőleg, a légi fuvarozó tevékenységéhez szervesen kapcsolódó körülményről van-e szó?
- 2) A felmerült jogvitához hasonló körülmények között a légi fuvarozó köteles-e bármilyen jogszerűen megengedett intézkedés megtételére – különösen, ha a sztrájk jog gyakorlását a jogszabály által megkövetelt módon előzetesen közölték vele –, mint például a sztrájk által nem érintett más társaságok járatai igénybevételeinek biztosítására?
- 3) Releváns-e a légitársaság fedélzetén szolgálatot teljesítő személyzet sztrájkjának a 261/2014 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti „rendkívüli körülményként” történő minősítése szempontjából a sztrájk feloldásának módja, különösen, ha arra a konfliktusban érintett felek által tett kölcsönös engedmények útján kerül sor?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

A Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (Spanyolország) által 2019. november 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – JL kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(C-841/19. sz. ügy)

(2020/C 45/23)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid

Az alapeljárás felei

Felperes: JL

Alperes: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés arra irányul, hogy a 79/7 irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdését és a 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan [...] tagállami szabályozás, mint amely az alapjogvita tárgyát képezi, amely szerint a FOGASA ⁽³⁾ részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalóval szemben fennálló felelősségének összege tekintetében a részmunkaidő miatt csökkentett fizetési alapot ismét csökkentik a FOGASA felelősségének a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikke értelmében történő kiszámításánál úgy, hogy az összehasonlítható, teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóhoz viszonyítva a részmunkaidő tényezőjét ismét alkalmazzák, ellentétben az említett rendelkezésekkel, ha e szabályozás különösen hátrányosan érinti a női munkavállalókat a férfi munkavállalókkal szemben.

⁽¹⁾ A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv (HL 1979. L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 215. o.)

⁽²⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 204., 23. o.; helyesbítés: HL 2019. L 191., 45. o.)

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial

2019. november 19-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-842/19. sz. ügy)

(2020/C 45/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: W. Roels, A. Armenia meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Belga Királyság – mivel nem tette meg a Bíróság C-110/17. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2012. április 12-én hozott ítélete teljesítéséhez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Belga Királyságot, hogy a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének napjától a fent hivatkozott C-110/17. sz. ügyben hozott ítélet teljesítésének napjáig, az említett C-110/17. sz. ügyben hozott ítélet teljesítésének késedelme tekintetében késedelmi naponként fizessen meg 22 076,55 euró kényszerítő bírságot a Bizottság által megjelölendő számlára;
- kötelezze a Belga Királyságot, hogy a fent hivatkozott C-110/17. sz. ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének napjáig, illetve ha a teljesítésre korábban kerül sor, az említett C-110/17. sz. ügyben hozott ítéletben foglalt teljesítésének napjáig, fizessen meg vagy 2 029 000 euró minimális átalányösszeget, vagy e minimális átalányösszeg túllépése esetén napi 4 905,90 euró átalányösszeget a Bizottság által megjelölendő számlára;
- a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A keresetével a Bizottság azt rója fel a Belga Királyságnak, hogy nem tette meg a Bíróság 2018. április 12-én hozott ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

A Törvényszék (kibővített negyedik tanács) T-65/18. sz., Venezuela kontra Tanács ügyben 2019. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a Venezuelai Bolívari Köztársaság által 2019. november 28-án benyújtott fellebbezés

(C-872/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/25)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Venezuelai Bolívari Köztársaság (képviselők: L. Giuliano és F. Di Gianni avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amely a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította;
- állapítsa meg, hogy fellebbező által előterjesztett kereset elfogadható, és az érdemi döntés céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
- a Tanácsot kötelezze a jelen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása céljából a fellebbező egyetlen jogalapra hivatkozik, amely három részből áll.

A Törvényszék tévesen értelmezte az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti közvetlen érintettség kritériumát az Almaz-Antey ítéletre tekintettel:

1. A Törvényszék nem a megfelelő tesztet alkalmazta annak megítélése céljából, hogy a Venezuelai Bolívari Köztársaságot közvetlenül érintik-e a vitatott rendelkezések. ⁽¹⁾
2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel az Almaz-Antey ítéletben megállapított közvetlen érintettség kritériumának alkalmazása során a jelen ügyben figyelmen kívül hagyott néhány lényeges körülményt.
3. A Törvényszék nem vette figyelembe a vitatott rendelkezéseknek a Venezuelai Bolívari Köztársaságra gyakorolt tényleges hatásait.

⁽¹⁾ A venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2017. november 13-i (KKBP) 2017/2074 tanácsi határozat (HL 2017. L 295., 60. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-599/18. sz., AERIS Invest kontra ESZT ügyben 2019. október 10-én hozott végzése ellen az AERIS Invest Sàrl által 2019. november 28-án benyújtott fellebbezés

(C-874/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/26)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: AERIS Invest Sàrl (képviselők: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco abogados)

A másik fél az eljárásban: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által 2019. október 10-én hozott AERIS Invest kontra ESZT végzést, T-599/18, EU:T:2019:740, amennyiben az úgy rendelkezik, hogy a kereset elfogadhatatlan;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy a Törvényszék – amelyet jogkérdésekben köt a Bíróság határozata – hozzon döntést az e fél által az elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelmeknek megfelelően; és
- a költségekről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalapjával a fellebbező úgy érvel, hogy a megtámadott végzés sérti a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i európai parlamenti és tanácsi 806/2014/EU rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.) 20. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkét. A fellebbező szerint a Törvényszék előtt megtámadott jogi aktusnak kötelező joghatásai vannak, mivel a végleges értékelés szerves részét képezi a szanálási határozatnak.

A második jogalapjával a fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott végzés sérti a Charta 17. cikkét. A 806/2014 rendelet 20. cikkének a megtámadott végzésben szereplő értékelése nem egyeztethető össze a tulajdonhoz való joggal, mivel a fellebbezőt megillető tulajdonhoz való jogba ellentételezés nélküli beavatkozást enged.

A harmadik fellebbezési jogalapja szerint a megtámadott végzés sérti a 806/2014 rendelet 20. cikke (11) bekezdésének b) pontját. A szanálási határozatot és a részvények leírását követően a Banco Popular korábbi részvényesei az intézmény hitelezőivé váltak. Ennél fogva a 806/2014 rendelet 20. cikke (11) bekezdésének b) pontját kell alkalmazni a korábbi részvényesekre, mivel e rendelkezés azt a kötelezettséget írja elő, hogy a végleges értékelés alapján döntení kell a „követelések visszaírásáról”.

Végül a negyedik jogalapjával a fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott végzés sérti a 806/2014 rendelet 20. cikkének (11) és (14) bekezdését, valamint a Charta 41. cikkét, tekintve, hogy nem veszi figyelembe, hogy a megtámadott jogi aktusnak kötelező joghatásai vannak e félre nézve, mivel gátolja az AERIS-t abban, hogy hozzáférjen az új és teljes körű információkhoz egy olyan intézmény számviteli helyzetével kapcsolatban, amelyben az AERIS 3,45%-os tulajdoni részesedéssel rendelkezett.

A Törvényszék (második tanács) T-105/17. sz., HSBC Holdings és társai kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen a HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France által 2019. december 3-án benyújtott fellebbezés

(C-883/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/27)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (képviselők: K. Bacon QC, D. Bailey Barrister, M. Simpson Solicitor, C. Angeli avocate, M. Giner advocate)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített második tanács) T-105/17. sz., HSBC Holdings és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete rendelkező részének 2. pontját;
- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39914 – „Euro Interest Rate Derivatives” ügy) 2016. december 7-én hozott C(2016) 85 30 final bizottsági határozat ⁽¹⁾ 1. cikkének b) pontját, vagy másodlagosan semmisítse meg az 1. cikk b) pontjának azon részét, amely a HSBC egységes és folyamatos jogsértésben való, 2007. március 19-ét követő részvételére utal; és
- kötelezze a Bizottságot a HSBC részéről a T-105/17. sz. üggyel, illetve a jelen fellebbezéssel kapcsolatban felmerült valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a lényeges eljárási szabályok, mégpedig a HSBC-nek az ártatlanság vélelméből és a megfelelő ügyintézés elvéből eredő jogainak, illetve a védelemhez való jogának Bizottság általi megsértéséből eredő hatásokat illetően.

Második jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését tévesen alkalmazta a 2007. március 19-i manipuláció céljának meghatározásához, illetve mivel a releváns bizonyítékokat elferdítette.

Harmadik jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a két megbeszélés az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése cél általi megsértésének minősül. Konkrétan a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy e megbeszélések versenyt elősegítő jellegét az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének keretében csakis az alapügylet járulékos korlátozásaival összefüggésben, vagy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése szerinti értékeléssel összefüggésben lehet figyelembe venni.

Negyedik jogalap: a Törvényszéknek a 2007. február 12-i és 16-i két megbeszélést illető megállapításai nyilvánvalóan elferdítették a Törvényszékhez benyújtott bizonyítékokat.

Ötödik jogalap: a Törvényszék azon megállapítása, hogy az ítéletében meghatározott egységes és folyamatos jogsértés egységes célt követett, két szempontból is téves jogalkalmazáson alapul: i. a 2007. március 27-i megbeszélést illetően a tények és bizonyítékok nyilvánvaló elferdítése, és ii. téves jogalkalmazás annak megállapításakor, hogy a medián árakra vonatkozó két megbeszélés a Törvényszék által meghatározott egységes célt követett.

Hatodik jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a HSBC olyan, egységes és folyamatos jogsértésben vett részt, amely magában foglalt olyan magatartásokat is, amelyeket a határozat nem azonosított a HSBC jogsértő magatartásaként.

⁽¹⁾ HL 2019. C 130., 4. o.

A Törvényszék (kibővített hetedik tanács) által a T-755/15. és T-759/15. sz., Luxembourg és Fiat Chrysler Finance Europe kontra Bizottság egyesített ügyekben 2019. szeptember 24-én hozott ítélet ellen a Fiat Chrysler Finance Europe által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-885/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/28)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Fiat Chrysler Finance Europe (képviselők: J. Rodriguez abogado, N. de Boynes avocat, M. Engel Rechtsanwalt, G. Maisto avvocato)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Írország

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített hetedik tanács) által a T-755/15. és T-759/15. sz. egyesített ügyekben 2019. szeptember 24-én hozott ítéletet;
- az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján semmisítse meg a Bizottság 2015. október 21-i vitatott határozatát; ⁽¹⁾ másodlagosan, amennyiben a Bíróságnak nem állna módjában jogerős határozatot hozni, az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez, és
- a Bizottságot kötelezze arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése, valamint 184. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján viselje a Fiat Chrysler Finance Europe részéről felmerült költségeket, továbbá hogy viselje a Fiat Chrysler Finance Europe részéről az elsőfokú eljárásban felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: a Törvényszék által arra vonatkozóan lefolytatott elemzés, hogy a Fiat Chrysler Finance Europe-nak előnye származott-e az előzetes árképzési megállapodásból (*advance pricing agreement*, a továbbiakban: APA), sérti az EUMSZ 107. cikket azáltal, hogy i. a Törvényszék tévesen alkalmazta az annak vizsgálatára szolgáló jogi mércét, hogy az APA olyan módszert hagyott-e jóvá, amely túllépte az irányadó mérlegelési mozgásteret, továbbá hogy ii. a Törvényszék elmulasztotta megfelelően meghatározni azt a releváns vállalkozást, amely az APA kedvezményezettje volt.

Második jogalap: a szokásos piaci ár tekintetében a Bizottság által alkalmazott elv jogalapjára vonatkozóan a Törvényszék által lefolytatott elemzés elégtelen és ellentmondásos, továbbá sérti azt az általános elvet, amely szerint megfelelő és következetes indokolással kell szolgálni.

Harmadik jogalap: a Törvényszék megsértette a jogbiztonság általános elvét azáltal, hogy i. a szokásos piaci ár tekintetében a Bizottság által alkalmazott elvet anélkül hagyta jóvá, hogy érintette volna annak érvényesülési körét vagy tartalmát, továbbá hogy ii. helyben hagyta a szelektivitás vélelmének az APA vonatkozásában történő alkalmazását.

⁽¹⁾ A Luxembourg által a Fiatnak nyújtott SA.38375 (2014/C korábbi 2014/NN) állami támogatásról szóló, 2015. október 21-i (EU) 2016/2326 bizottsági határozat (az értesítés a C(2015) 7152. számú dokumentummal történt) (HL 2016. L 351., I. o.).

A Törvényszék (ötödik tanács) T-586/14. RENV. sz., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen a GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-888/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (képviselő: R. MacLean, Solicitor)

A többi fél az eljárásban: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- mint megalapozatlant utasítsa el az első fokon benyújtott keresetlevél első jogalapjának a megtámadott ítélet által átvett második részét;
- maga határozzon az első fokon benyújtott keresetlevél első jogalapjának a megtámadott ítélet által átvett második része érdemét illetően;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az határozhasson a felperesnek a jogsértésre alapított többi jogalapjairól; és
- a felperest kötelezze a fellebbező részéről a jelen eljárással, valamint az elsőfokú eljárással és a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fenntartja, hogy a megtámadott ítéletet három önálló jogalapra tekintettel hatályon kívül kell helyezni.

Első jogalap: A Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy tévesen értelmezte a dömpingellenes alaprendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdése szerinti „jelentős torzulások” és „pénzügyi helyzet” összefüggő fogalmait, és hogy ebből fakadóan a piacgazdasági elbánás (a továbbiakban: MET) tekintetében a felperesről a Bizottságra hárítva megfordította a bizonyítási terhet.

Második jogalap: A Törvényszék nem tartotta tiszteletben a Bizottságot a MET értékelése tekintetében megillető mérlegelési jogkört, és az exportáló gyártók körülményeinek a Bizottság általi értékelését az erre vonatkozó saját értékelésével helyettesítette.

Harmadik jogalap: A fellebbező a megtámadott ítélet rendelkező része első bekezdésének hatályon kívül helyezését kéri arra tekintettel, hogy a Törvényszék ennek meghozatalakor a kereseten túlterjedően hozott határozatot.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet).

A Törvényszék (hetedik tanács) T-500/17. sz., Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2019. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-891/19. P. sz. ügy)

(2020/C 45/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: T. Maxian Rusche és N. Kuplewatzky meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset első és második jogalapját utasítsa el jogi megalapozatlanság miatt;
- az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset harmadik és negyedik jogalapja tekintetében utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli mérlegelésre;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült költségekről ne határozzon, azt a Törvényszék végső ítéletére hagyva.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság hat fellebbezési jogalapot terjeszt elő.

Először is az ítélet 59–67. pontja több tekintetben is téves jogalkalmazáson alapul. Konkrétan a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet ⁽¹⁾ 1. cikkének (2) és (4) bekezdését, 3. cikkének (2), (3) és (8) bekezdését, valamint 4. cikkét oly módon, hogy az utóbbi két rendelkezéshez olyan követelményt rendelt, amely szerint a Bizottságnak az árhatások elemzése során figyelembe kell vennie a mérlegelt termék piacának szegmentációját. Az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése azonban az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott hasonló termék szintjén való összehasonlítást ír elő, és nem a Törvényszék által megkövetelt, a piaci szegmensek szintjén végzett részletes értékelést. A Törvényszék által hivatkozott jogforrások nem támogatják a Törvényszék álláspontját, és a Törvényszék elferdíti az e jogforrások és a vitatott rendelet ⁽²⁾ alapjául szolgáló tényeket. Végezetül és mindenesetre semmilyen különleges tényező nem igazolja a piaci szegmenseként történő elemzést.

Másodszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 59–67. pontjában tévesen értelmezte a vitatott rendeletet, és elferdítette a tényeket a Bizottság árhatásokra vonatkozó elemzésében a termékkódok használatát illetően. A termékkódok használata internalizál bizonyos olyan jellemzőket, mint a piaci szegmentáció (és számos más tényezőt), így az ilyen termékkód-struktúrára alapított árhatás-elemzések természetesen figyelembe veszik e tényezőket. Nem volt tehát szükséges a további szegmentált árhatás-elemzés.

Harmadszor az ítélet 77–79. pontjában a Törvényszék tévesen értelmezte az EUSZ 296. cikket, és eltorzított a vizsgálat során és a vitatott rendeletben elvégzett, a piaci szegmenseken alapuló elemzést érintető bizonyítékokat.

Negyedszer az ítélet 68–76. pontjában a Törvényszék tévesen értelmezi az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, amelyek csupán a dömpingelt import által az uniós ágazatra gyakorolt hatások megállítását írják elő. A Törvényszék álláspontjával ellentétben a mintába tartozó exportáló gyártók által nem exportált terméktípusok eladásainak a hatása irreleváns.

Ötödször az ítélet 67–76. pontja nem veszi figyelembe az alaprendelet mintavételre vonatkozó 17. cikkének a hatásait, ily módon megakadályozva annak hatékony érvényesülését. Az említett pontokban tett megállapítások figyelmen kívül hagyják, hogy a mintavétel inherens hatása az, hogy a Bizottság csak a mintába tartozó kínai exportáló gyártók importjait elemzi. Így jogszerű módon létezhetnek olyan eladások, amelyeket a mintavétel alkalmazása miatt nem vettek figyelembe. Ez a mellékhatás azonban nem sérti az alaprendelet 17. cikke alapján alkotott reprezentatív minta alapján végzett árhatás-elemzés jogszerűségét.

Hatodszor a Törvényszék az ítélet 34., 35. és 45. pontjában átminősítette az elé terjesztett első és második jogalapot, és *ultra petita* fennállását állapította meg. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot abban a vonatkozásban is, hogy az elé terjesztett első és második jogalap tekintetében alkalmazandó bírósági felülvizsgálat terjedelmét tévesen határozta meg. Még ha a Törvényszék által megállapított felülvizsgálati mérce létezne is – ami nem áll fenn –, a Törvényszék a Bizottság elemzésének alapjául szolgáló tényeket tévesen minősítette, és még el is torzította.

(¹) Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

(²) A Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli, kör keresztmetszetű, 406,4 mm-t meghaladó külső átmérőjű, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2017. május 11-i (EU) 2017/804 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 121., 3. o.).

A Vrhovni sud (Horvátország) által 2019. december 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oroszországi Föderáció

(C-897/19. sz. ügy)

(2020/C 45/31)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrhovni sud

Az alapeljárás résztvevői

I. N.

Oroszországi Föderáció

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikket, hogy az az európai uniós tagállam, amely nem az Európai Unió, de a schengeni térség tagállamának állampolgára harmadik állam részére történő kiadatásáról határoz, köteles tájékoztatni a kiadási kérelemről a schengeni térség azon tagállamát, amelynek e személy állampolgára?
2. Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni, és a schengeni térség tagállama e személy átadását azon eljárás lefolytatása céljából kérelmezte, amelyre tekintettel kiadatását kérték, e személyt az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásnak megfelelően át kell-e adni e tagállamnak?

A Bíróság elnökének 2019. október 21-i végzése (a Justice de paix du troisième canton de Charleroi [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – IZ kontra Ryanair DAC

(C-735/18. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Az eljárás nyelve: francia

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 44., 2019.2.4.

A Bíróság elnökének 2019. november 18-i végzése (a Tribunal administratif de Paris [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – XS kontra Recteur de l’académie de Paris

(C-281/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Az eljárás nyelve: francia

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 187., 2019.6.3.

A Bíróság elnökének 2019. november 26-i végzése (a Tribunal d’instance de Nice [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VT, WU kontra easyJet Airline Co. Ltd

(C-395/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Az eljárás nyelve: francia

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 246., 2019.7.22.

TÖRVÉNYSZÉK

2019. november 1-jén benyújtott kereset – John Wood Group és társai kontra Bizottság

(T-749/19. sz. ügy)

(2020/C 45/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: John Wood Group plc (Aberdeen, Egyesült Királyság), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) és Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Egyesült Királyság) (képviselők: C. McDonnell barrister, B. Goren solicitor, M. Peristeraki ügyvéd és K. Desai solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy nem áll fenn jogellenes állami támogatás, semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 bizottsági határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy jogellenes állami támogatás áll fenn, és semmisítse meg az Egyesült Királyság arra való kötelezését, hogy térítse vissza a felperesek által ezzel összefüggésben kapott állítólagos jogellenes állami támogatást (a megtámadott határozat 2. és 3. cikke);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. és 3. cikkét annyiban, amennyiben azok az állítólagos állami támogatásnak a felperesektől való visszatérítésére kötelezik az Egyesült Királyságot; és
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperesek részéről ezen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek kilenc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a nem kereskedési pénzügyi nyereség elbírálása vonatkozásában félreértelmezte az Egyesült Királyság ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályainak hátterét, célját és működését. A Bizottságnak a megtámadott határozatban tett megállapításai számos nyilvánvaló hibán alapulnak. Közelebbről a Bizottság nyilvánvaló hibákat követett el az Egyesült Királyság általános adórendszerének értelmezése során, az EKT-szabályozás céljainak értelmezése során, a csoportfinanszírozási mentesség különös hatályát illetően és a minősített hitelviszonyok meghatározását illetően.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság hibásan minősítette a csoportfinanszírozási mentességet adómentességnek, és következésképpen előnynek. A nem kereskedési pénzügyi nyereséget illetően a csoportfinanszírozási mentesség adózási rendelkezésnek minősül, és részét képezi az EKT-szabályok hatálya meghatározásának, továbbá nem jelent szelektív előnyt. A Bizottság nem végzett mennyiségi elemzést annak bizonyítása érdekében, hogy előnyről van szó, és arra vonatkozó meggyőző bizonyíték hiányában, hogy a szóban forgó intézkedés előnyt jelent, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen határozta meg az EKT-szabályok hatásainak értékelésére szolgáló referencia-rendszert, és tévesen tekintette az EKT-szabályokat az Egyesült Királyság általános társaságiadó-rendszerétől elkülönülő szabályrendszernek. A Bizottság félreértelmezte az EKT-szabályok célját, és nem vette figyelembe az Egyesült Királyság mérlegelési mozgásterét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó elemzésében nyilvánvaló hibákat vétett, és az összeegyeztethetőség kérdésének vizsgálatakor hibás kritériumokat alkalmazott. A Bizottság nem ismerte el azt, hogy az egyesült királysági adóalap eltérő mértékű kockázatnak van kitéve akkor, ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban adóköteles társaságnak hiteleznek, illetve ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban nem adóköteles társaságnak hiteleznek, és észszerűtlenül arra a következtetésre jutott, hogy a csoporton belüli hitelezés a harmadik félnek való hitelezéshez hasonló.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó EKT-intézkedések első látásra az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, a megtámadott határozat tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedéseknek az uniós állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetősége semmilyen indokkal nem védhető. Ezenkívül a megtámadott határozat észszerűtlen és következtelen, mivel a Bizottság helyesen elismerte, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezete igazolható azokban az esetekben, amikor az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher kizárólag az „Egyesült Királysághoz kötődő tőke” kritériuma miatt alkalmazandó, mivel e kritérium gyakorlati alkalmazása túlságosan nehéz lehet, ugyanakkor a Bizottság megfelelő indoklás nélkül azt állítja, hogy az említett 9. fejezet nem igazolható azokban az esetekben, amikor a jelentős személyi funkciók kritériuma eredményezi az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher alkalmazását. Valójában a jelentős személyi funkciók kritériuma a gyakorlatban túlságosan nehezen alkalmazható, így a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy az említett 9. fejezet e kritérium alapján is igazolható, ezért arra kellett volna következtetnie, hogy nem áll fenn állami támogatás.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy amennyiben a megtámadott határozatot nem semmisítik meg, az, hogy e határozat végrehajtása keretében a felperesekkel visszatérítetik az állítólag állami támogatást, uniós jogi alapelveket sértene, ideértve a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, tekintettel arra, hogy a felperesek esetében a szóban forgó EKT-k más tagállamokban találhatók.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a visszatérítésnek a megtámadott határozatban való elrendelése megalapozatlan, és uniós alapelveket sért.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban lényeges elemeket nem indokolt meg megfelelően, úgymint azon megállapítást, miszerint az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher a jelentős személyi funkciók kritériuma alapján bármilyen nehézség vagy aránytalan teher nélkül alkalmazható.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét is, amely megköveteli, hogy a Bizottság által folytatott közigazgatási eljárás átlátható és kiszámítható legyen, és hogy határozatait észszerű határidőn belül meghozza. Nem észszerű az, hogy a Bizottságnak több mint négy évre volt szüksége ahhoz, hogy a jelen ügyben meghozza a vizsgálatot elrendelő határozatot, és az sem, hogy a vitatott intézkedés hatálybalépését követően több mint hat év elteltével hozott határozatot.

2019. november 8-án benyújtott kereset – Rio Tinto European Holdings és társai kontra Bizottság

(T-762/19. sz. ügy)

(2020/C 45/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) és Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (képviselők: N. Niejahr és B. Hoorelbeke ügyvédek, valamint A. Strataki és P. O’Gara solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.) annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy az állítólagos támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősül, és elrendeli annak kamatokkal együtt – többek között a felperesektől – való visszatéríttetését;
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2., 3. és 4. cikkét annyiban, amennyiben azok elrendelik a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás kamatokkal együtt – többek között a felperesektől – való visszatéríttetését;
- kötelezze a Bizottságot saját költségeinek és a felperesek ezen eljárással összefüggésben felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amikor megállapította, hogy az állítólagos támogatási intézkedés szelektív előnnyel jár:
 - a) az alacsony kockázatú minősített hitelviszonyok vonatkozásában nyújtott 75 %-os mentességet igénybe vevő társaságok számára, mivel a Bizottság:
 - tévesen vette figyelembe az Egyesült Királyság EKT-szabályozását referencia-rendszerként;
 - tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 75 %-os mentesség a referencia-adórendszerrel való eltérést jelent, mivel:
 - i. az eltérést tévesen a szabályozási technika alapján állapította meg;
 - ii. az Egyesült Királyság EKT-szabályozása vonatkozásában nem a jelentős személyi funkciók kritériuma jelenti a döntő kritériumot; és
 - iii. a minősített és a nem minősített hitelviszonyokat nem ugyanazon jogi és ténybeli helyzet jellemzi, és mindenestre a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott azokra;
 - ténybeli hibát követett el, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 75 %-os mentességet nem igazolja az adórendszer jellege és általános felépítése ugyanolyan módon, mint a csoportfinanszírozási mentességet, amely a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EC. szakaszának hatálya alá tartozó, nem kereskedési pénzügyi nyereségre alkalmazandó.
 - b) a kamatmegfelelési adómentességet igénybe vevő társaságok számára, mivel:
 - tévesen vette figyelembe az Egyesült Királyság EKT-szabályozását referencia-rendszerként;
 - tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a kamatmegfelelési adómentesség a referencia-adórendszerrel való eltérést jelent, mivel:
 - i. az eltérést tévesen a szabályozási technika alapján állapította meg, és az Egyesült Királyság EKT-szabályozása vonatkozásában nem a jelentős személyi funkciók kritériuma jelenti a döntő kritériumot;
 - ii. a kamatmegfelelési adómentességre jogosult adóalanyok nincsenek ugyanazon jogi és ténybeli helyzetben, mint az e mentesség igénybevételére nem jogosult adóalanyok;
 - ténybeli hibát követett el, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a kamatmegfelelési adómentesség nem igazolja az adórendszer jellege és általános felépítése.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, mivel nem bizonyította, hogy az állítólagos támogatási intézkedés alkalmas volt arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, és a verseny torzításával fenyegetett.

3. A másodlagosan felhozott harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a EUMSZ 49. cikket, amikor az állítólagos támogatási intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetetlen olyan állami támogatásnak minősítette, amely nem sérti az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságot.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód alapelvét, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy:
 - a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereséget ugyanolyan módon kezelte, mint a nem minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereséget; és
 - a csoportfinanszírozási mentességet eltérően kezelte attól függően, hogy a nem kereskedési pénzügyi nyereség a nemzeti és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371EB. vagy 371EC. szakaszának hatálya alá tartozik-e.
5. A másodlagosan felhozott ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha az állítólagos támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik is, a Bizottság megsértette az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ⁽²⁾ 16. cikkének (1) bekezdését, amikor elrendelte az állítólag összeegyeztethetetlen támogatás összegének az állítólagos támogatási intézkedés kedvezményezettjeitől való visszatéríttetését, mivel e visszatéríttetés sérti az unió jog általános elveit, nevezetesen a bizalomvédelem elvét és a jogbiztonság elvét.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Ultra Electronics Holdings és társai kontra Bizottság

(T-763/19. sz. ügy)

(2020/C 45/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Ultra Electronics Holdings plc (London, Egyesült Királyság), DF Group Ltd (London) és Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (London) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát vagy az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejezhessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmük alátámasztására a felperesek a következő jogalapra hivatkoznak:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Keller Holdings kontra Bizottság

(T-764/19. sz. ügy)

(2020/C 45/38)

Az eljárás nyelve: angol

Felek*Felperes:* Keller Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.

7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet⁽¹⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejezhessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Genus Investments kontra Bizottság

(T-765/19. sz. ügy)

(2020/C 45/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Genus Investments Ltd (Basingstoke, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.

10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Just Eat Holding kontra Bizottság

(T-766/19. sz. ügy)

(2020/C 45/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Just Eat Holding Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát, illetve az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikk szerinti tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Markit Group kontra Bizottság**(T-767/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/41)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* Markit Group Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megszállt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indoklást.

9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikk szerinti tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Elementis kontra Bizottság

(T-768/19. sz. ügy)

(2020/C 45/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Elementis Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikké szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Informa és társai kontra Bizottság

(T-769/19. sz. ügy)

(2020/C 45/43)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Informa plc (London, Egyesült Királyság), Maypond Ltd (Dublin, Írország), Tanahol Ltd (Dublin) és Colonygrove Ltd (London) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és/vagy az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmük alátámasztására a felperesek a következő jogalapra hivatkoznak:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Merlin UK Finco 1 és társai kontra Bizottság**(T-770/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/44)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperesek: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Egyesült Királyság), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) és Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát, illetve az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.

9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371D. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.
- A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmük alátámasztására a felperesek a következő jogalapra hivatkoznak:
11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikk szerinti tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 11-én benyújtott kereset – Experian Finance 2012 kontra Bizottság

(T-771/19. sz. ügy)

(2020/C 45/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Experian Finance 2012 Ltd (Nottingham, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a vitatott intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

- (¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).
- (²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 11-én benyújtott kereset – William Grant & Sons és William Grant & Sons Investments kontra Bizottság

(T-772/19. sz. ügy)

(2020/C 45/46)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: William Grant & Sons Holdings Ltd (Dufftown, Egyesült Királyság) és William Grant & Sons Investments Ltd (Dufftown) (képviselők: C. McDonnell barrister, B. Goren solicitor, M. Peristeraki ügyvéd és K. Desai solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy nem áll fenn jogellenes állami támogatás, semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy jogellenes állami támogatás áll fenn, és semmisítse meg az Egyesült Királyság arra való kötelezését, hogy térítse vissza a felperesek által ezzel összefüggésben kapott állítólagos jogellenes állami támogatást (a megtámadott határozat 2. és 3. cikke);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. és 3. cikkét annyiban, amennyiben azok az állítólagos állami támogatás visszatéríttetésére kötelezik az Egyesült Királyságot; és
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperesek részéről ezen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek kilenc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a nem kereskedési pénzügyi nyereség elbírálása vonatkozásában félreértelmezte az Egyesült Királyság ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályainak hátterét, célját és működését. A Bizottság-nak a megtámadott határozatban tett megállapításai számos nyilvánvaló hibán alapulnak. Közelebbről a Bizottság nyilvánvaló hibákat követett el az Egyesült Királyság általános adórendszerének értelmezése során, az EKT-szabályozás céljainak értelmezése során, a csoportfinanszírozási mentesség különös hatályát illetően és a minősített hitelviszonyok meghatározását illetően.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság hibásan minősítette a csoportfinanszírozási mentességet adómentességnek, és következésképpen előnynek. A nem kereskedési pénzügyi nyereséget illetően a csoportfinanszírozási mentesség adózási rendelkezésnek minősül, és részét képezi az EKT-szabályok hatálya meghatározásának, továbbá nem jelent szelektív előnyt.

A Bizottság nem végzett mennyiségi elemzést annak bizonyítása érdekében, hogy előnyről van szó, és arra vonatkozó meggyőző bizonyíték hiányában, hogy a szóban forgó intézkedés előnyt jelent, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen határozta meg az EKT-szabályok hatásainak értékelésére szolgáló referencia-rendszert, és tévesen tekintette az EKT-szabályokat az Egyesült Királyság általános társaságiadó-rendszerétől elkülönülő szabályrendszernek. A Bizottság félreértelmezte az EKT-szabályok célját, és nem vette figyelembe az Egyesült Királyság mérlegelési mozgásterét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó elemzésében nyilvánvaló hibákat vétett, és az összeegyeztethetőség kérdésének vizsgálatakor hibás kritériumokat alkalmazott. A Bizottság nem ismerte el azt, hogy az egyesült királysági adóalap eltérő mértékű kockázatnak van kitéve akkor, ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban adóköteles társaságnak hiteleznek, illetve ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban nem adóköteles társaságnak hiteleznek, és ésszerűtlenül arra a következtetésre jutott, hogy a csoporton belüli hitelezés a harmadik félnek való hitelezéshez hasonló.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó EKT-intézkedések első látásra az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, a megtámadott határozat tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedéseknek az uniós állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetősége semmilyen indokkal nem védhető. Ezenkívül a megtámadott határozat ésszerűtlen és következetlen, mivel a Bizottság helyesen elismerte, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezete igazolható azokban az esetekben, amikor az említett 9A. rész 5. fejezete szerinti EKT-adóteher kizárólag az „Egyesült Királysághoz kötődő tőke” kritériuma miatt alkalmazandó, mivel e kritérium gyakorlati alkalmazása túlságosan nehéz lehet, ugyanakkor a Bizottság megfelelő indokolás nélkül azt állítja, hogy az említett 9. fejezet nem igazolható azokban az esetekben, amikor a jelentős személyi funkciók kritériuma eredményezi az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher alkalmazását. Valójában a jelentős személyi funkciók kritériuma a gyakorlatban túlságosan nehezen alkalmazható, így a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy az említett 9. fejezet e kritérium alapján is igazolható, ezért arra kellett volna következtetnie, hogy nem áll fenn állami támogatás.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy amennyiben a megtámadott határozatot nem semmisítik meg, az, hogy e határozat végrehajtása keretében a felperesekkel visszatérítetik az állítólag állami támogatást, uniós jogi alapelveket sértene, ideértve a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, tekintettel arra, hogy a felperesek esetében a szóban forgó EKT-k más tagállamokban találhatók.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a visszatérítésnek a megtámadott határozatban való elrendelése megalapozatlan, és uniós alapelveket sért.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban lényeges elemeket nem indokolt meg megfelelően, úgymint azon megállapítást, miszerint az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher a jelentős személyi funkciók kritériuma alapján bármilyen nehézség vagy aránytalan teher nélkül alkalmazható.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét is, amely megköveteli, hogy a Bizottság által folytatott közigazgatási eljárás átlátható és kiszámítható legyen, és hogy határozatait ésszerű határidőn belül meghozza. Nem ésszerű az, hogy a Bizottságnak több mint négy évre volt szüksége ahhoz, hogy a jelen ügyben meghozza a vizsgálatot elrendelő határozatot, és az sem, hogy a vitatott intézkedés hatálybalépését követően több mint hat év elteltével hozott határozatot.

2019. november 11-én benyújtott kereset – BAE Systems kontra Bizottság

(T-773/19. sz. ügy)

(2020/C 45/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: BAE Systems plc (London, Egyesült Királyság) (képviselők: N. Gràcia Malfeito ügyvéd, W. Leslie solicitor és I. Lunneryd ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által az ellenőrzött külföldi társaságok (EKT) csoportfinanszírozási mentességével kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final bizottsági határozatot;
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperes ezen eljárással összefüggésben felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a releváns referencia-rendszert nem az Egyesült Királyság társaságiadó-rendszere, hanem az EKT-szabályok alkotják. Különösen a Bizottság azon következtetése, miszerint a referencia-rendszert az Egyesült Királyság EKT-szabályai alkotják, tévesen alkalmazza az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatát. Ehelyett a Bizottságnak arra kellett volna következtetnie, hogy a megfelelő referencia-rendszer az Egyesült Királyság társaságiadó-rendszere, amelynek lényegi és elválaszthatatlan részét képezik az EKT-szabályok.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszer célkitűzéseivel kapcsolatban tévesen alkalmazta a jogot, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és nem adott indokolást, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentesség a referencia-rendszertől való szelektív eltérést jelent, és különösen, hogy a nem kereskedési pénzügyi nyereség egyéb formáiban részesülő vállalkozások hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak, mint a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereséget elérő vállalkozások. Valójában a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a felfelé irányuló hitelekkel és „perselyekkel” eredő nem kereskedési pénzügyi nyereség nem eredményez a mesterséges átirányításból eredően jelentős és lényegesen nagyobb kockázatot, mint a minősített hitelek. Ezenkívül a Bizottság tévedett, amikor a csoportfinanszírozási mentesség hatásai helyett az azzal összefüggő jogalkotási technikára összpontosított.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és nem nyújtott indokolást, amikor megállapította, hogy a jelentős személyi funkciók kritériumával összefüggésben a csoportfinanszírozási mentességet nem igazolja az adószabályok jellege és általános rendszere. Különösen a Bizottság hibát követett el, amikor megállapította, hogy a jelentős személyi funkciók kritériumának alkalmazásával együtt járó adminisztratív teher nem indokolja a csoportfinanszírozási mentességet, és hogy a csoportfinanszírozási mentességet nem indokolja az Európai Unió működéséről szóló szerződésben foglalt szabadságok tiszteletben tartásának szükségessége sem.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikkben megkövetelt előny fennállása tekintetében tévesen alkalmazta a jogot, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. A Bizottság értékelése nem megalapozott állításokon alapul, és az említett intézmény nem bizonyította ténylegesen, hogy van-e előny, hanem pusztán azt állította, hogy bizonyos körülmények között fennállhat.

2019. november 12-én benyújtott kereset – FA Sub 3 kontra Bizottság

(T-774/19. sz. ügy)

(2020/C 45/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Brit Virgin-szigetek) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát, illetve az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.

10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – Sheldon és Kingfisher International kontra Bizottság

(T-775/19. sz. ügy)

(2020/C 45/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Sheldon Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság) és Kingfisher International Holdings Ltd (London) (képviselők: G. Motta és N. Baeten ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- i. teljes egészében semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- ii. másodlagosan semmisítse meg az (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371ID. szakasza az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogellenes állami támogatásnak minősül;
- iii. másodlagosan semmisítse meg az (EU) 2019/1352 bizottsági határozat 2., 3., és 4. cikkét;
- iv. mindenesetre kötelezze az Európai Bizottságot az ezen eljárással összefüggésben felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a szelektivitás elemzéséhez érvénytelen referencia-rendszert választott. A megfelelő referencia-rendszer alapján vizsgálva a csoportfinanszírozási mentességi rendszer (vitatott intézkedés) nem jelent eltérést, és nem szelektív.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság alapvetően félreértette a választott referencia-rendszer elsődleges céljának jellegét, és nem vette figyelembe e rendszer összes célkitűzését, következésképpen hiányos és hipotetikus referencia-rendszert alkalmazott.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság láthatólag a jogalkotási technikára mint nem megfelelő alapra támaszkodva alapvetően tévesen jellemezte a vitatott intézkedés szerepét. Megfelelően értelmezve a vitatott intézkedés nem jelent a Bizottság által választott referencia-rendszertől való eltérést.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a vitatott intézkedés különbséget tesz olyan vállalkozások között, amelyek a választott referencia-rendszer céljai alapján hasonló helyzetben vannak.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem ismerte el, hogy a vitatott intézkedés nem jelent szelektív előnyt, mivel az irányadó elvekből származik, és a Bizottság által választott referencia-rendszer jellegéből fakad, továbbá e rendszer működéséhez és hatékonyságához elengedhetetlen, annak szerves részét képező mechanizmust jelent.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság határozata túllépi a Bizottságot az állami támogatások területén megillető hatásköröket, ami sérti az Egyesült Királyság adószuverenitását.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a vitatott intézkedés vizsgálata során megsértette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettségét.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 296. cikke szerinti indokolási kötelezettségét.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem ismerte el, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371D. szakasza teljesen indokolt, és nem minősül szelektív előnynek.
10. A tizedik jogalap, azon alapul, hogy nem lehet elrendelni a visszatéríttetést, mivel a C-196/04. sz. Cadbury Schweppes ügyet ⁽²⁾ követően az sértené az uniós jognak a letelepedés alapvető szabadságával kapcsolatos általános elveit.
11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy a visszatéríttetést nem lehet elrendelni, mivel a Bizottság visszatéríttetésre vonatkozó utasításai *ultra vires* jellegűek, és sértik az uniós jognak a jogellenes állami támogatás visszatéríttetésére vonatkozó általános elveit.

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

⁽²⁾ A Bíróság 2006. szeptember 12-i Cadbury Schweppes plc és Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ítélete (C-196/04, EU:C:2006:554).

2019. november 12-én benyújtott kereset – JIB Overseas kontra Bizottság**(T-776/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/50)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: JIB Overseas Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.

8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet (?) 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és így a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adóikiterülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – RDI Reit kontra Bizottság

(T-778/19. sz. ügy)

(2020/C 45/51)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: RDI Reit plc (London, Egyesült Királyság) (képviselők: C. McDonnell barrister, B. Goren solicitor, M. Peristeraki ügyvéd és K. Desai solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy nem áll fenn jogellenes állami támogatás, semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final megtámadott határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy jogellenes állami támogatás áll fenn, és semmisítse meg az Egyesült Királyság arra való kötelezését, hogy térítse vissza a felperes által ezzel összefüggésben kapott állítólagos jogellenes állami támogatást (a megtámadott határozat 2. és 3. cikke);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. és 3. cikkét annyiban, amennyiben azok az állítólagos állami támogatás felperestől való visszatéríttetésére kötelezik az Egyesült Királyságot; és
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperes részéről ezen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a nem kereskedési pénzügyi nyereség elbírálása vonatkozásában félreértelmezte az Egyesült Királyság ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályainak hátterét, célját és működését. A Bizottságnak a megtámadott határozatban tett megállapításai számos nyilvánvaló hibán alapulnak. Közelebbről a Bizottság nyilvánvaló hibákat követett el az Egyesült Királyság általános adórendszerének értelmezése során, az EKT-szabályozás céljainak értelmezése során, a csoportfinanszírozási mentesség különös hatályát illetően és a minősített hitelviszonyok meghatározását illetően.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság hibásan minősítette a csoportfinanszírozási mentességet adómentességnek, és következőképpen előnynek. A nem kereskedési pénzügyi nyereséget illetően a csoportfinanszírozási mentesség adózási rendelkezésnek minősül, és részét képezi az EKT-szabályok hatálya meghatározásának, továbbá nem jelent szelektív előnyt. A Bizottság nem végzett mennyiségi elemzést annak bizonyítása érdekében, hogy előnyről van szó, és arra vonatkozó meggyőző bizonyíték hiányában, hogy a szóban forgó intézkedés előnyt jelent, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen határozta meg az EKT-szabályok hatásainak értékelésére szolgáló referencia-rendszert, és tévesen tekintette az EKT-szabályokat az Egyesült Királyság általános társaságiadó-rendszerétől elkülönülő szabályrendszernek. A Bizottság félreértelmezte az EKT-szabályok célját, és nem vette figyelembe az Egyesült Királyság mérlegelési mozgásterét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó elemzésében nyilvánvaló hibákat vétett, és az összeegyeztethetőség kérdésének vizsgálatakor hibás kritériumokat alkalmazott. A Bizottság nem ismerte el azt, hogy az egyesült királysági adóalap eltérő mértékű kockázatnak van kitéve akkor, ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban adóköteles társaságnak hiteleznek, illetve ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban nem adóköteles társaságnak hiteleznek, és észszerűtlenül arra a következtetésre jutott, hogy a csoporton belüli hitelezés a harmadik félnek való hitelezéshez hasonló.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó EKT-intézkedések első látásra az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, a megtámadott határozat tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedéseknek az uniós állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetősége semmilyen indokkal nem védhető. Ezenkívül a megtámadott határozat észszerűtlen és következetlen, mivel a Bizottság helyesen elismerte, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezete igazolható azokban az esetekben, amikor az említett 9A. rész 5. fejezete szerinti EKT-adóteher kizárólag az „Egyesült Királysághoz kötődő tőke” kritériuma miatt alkalmazandó, mivel e kritérium gyakorlati alkalmazása túlságosan nehéz lehet, ugyanakkor a Bizottság megfelelő indokolás nélkül azt állítja, hogy az említett 9. fejezet nem igazolható azokban az esetekben, amikor a jelentős személyi funkciók kritériuma eredményezi az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher alkalmazását. Valójában a jelentős személyi funkciók kritériuma a gyakorlatban túlságosan nehezen alkalmazható, így a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy az említett 9. fejezet e kritérium alapján is igazolható, ezért arra kellett volna következtetnie, hogy nem áll fenn állami támogatás.

6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy amennyiben a megtámadott határozatot nem semmisítik meg, az, hogy e határozat végrehajtása keretében a felperessel visszatértették az állítólag állami támogatást, uniós jogi alapelveket sértene, ideértve a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, tekintettel arra, hogy a felperes esetében a szóban forgó EKT-k más tagállamokban találhatók.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a visszatértetésnek a megtámadott határozatban való elrendelése megalapozatlan, és uniós alapelveket sért.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban lényeges elemeket nem indokolt meg megfelelően, úgymint azon megállapítást, miszerint az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher a jelentős személyi funkciók kritériuma alapján bármilyen nehézség vagy aránytalan teher nélkül alkalmazható.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét is, amely megköveteli, hogy a Bizottság által folytatott közigazgatási eljárás átlátható és kiszámítható legyen, és hogy határozatait észszerű határidőn belül meghozza. Nem észszerű az, hogy a Bizottságnak több mint négy évre volt szüksége ahhoz, hogy a jelen ügyben meghozza a vizsgálatot elrendelő határozatot, és az sem, hogy a vitatott intézkedés hatálybalépését követően több mint hat év elteltével hozott határozatot.

2019. november 12-én benyújtott kereset – Ashtead Financing kontra Bizottság

(T-779/19. sz. ügy)

(2020/C 45/52)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ashtead Financing Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 vitatott határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha a jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – Smith & Nephew USD és Smith & Nephew USD One kontra Bizottság**(T-780/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/53)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Egyesült Királyság) és Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát vagy az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha a jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.

8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatban, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikké szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.
- A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmük alátámasztására a felperesek a következő jogalapra hivatkoznak:
11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – Rigid Plastic Containers Finance és RPC Pisces Holdings kontra Bizottság

(T-781/19. sz. ügy)

(2020/C 45/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Egyesült Királyság) és RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesek EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.

10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmük alátámasztására a felperesek a következő jogalapra hivatkoznak:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesek EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – St Schrader Holding Company UK kontra Bizottság

(T-782/19. sz. ügy)

(2020/C 45/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtethessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókiküldési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – Royal Mail Investments kontra Bizottság**(T-783/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/56)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* Royal Mail Investments Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a a vitatott intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megszállt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.

9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371D. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperesnek az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 12-én benyújtott kereset – William Hill és William Hill Organization kontra Bizottság

(T-784/19. sz. ügy)

(2020/C 45/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: William Hill plc (London, Egyesült Királyság) és William Hill Organization Ltd (London) (képviselők: C. McDonnell barrister, B. Goren solicitor, M. Peristeraki ügyvéd és K. Desai solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy nem áll fenn jogellenes állami támogatás, semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final megtámadott határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy jogellenes állami támogatás áll fenn, és semmisítse meg az Egyesült Királyság arra való kötelezését, hogy térítse vissza a felperesek által ezzel összefüggésben kapott állítólagos jogellenes állami támogatást (a megtámadott határozat 2. és 3. cikke);

- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. és 3. cikkét annyiban, amennyiben azok az állítólagos állami támogatásnak a felperesektől való visszatéríttetésére kötelezik az Egyesült Királyságot; és
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperesek részéről ezen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek kilenc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a nem kereskedési pénzügyi nyereség elbírálása vonatkozásában félreértelmezte az Egyesült Királyság ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályainak hátterét, célját és működését. A Bizottságnak a megtámadott határozatban tett megállapításai számos nyilvánvaló hibán alapulnak. Közelebbről a Bizottság nyilvánvaló hibákat követett el az Egyesült Királyság általános adórendszerének értelmezése során, az EKT-szabályozás céljainak értelmezése során, a csoportfinanszírozási mentesség különös hatályát illetően és a minősített hitelviszonyok meghatározását illetően.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság hibásan minősítette a csoportfinanszírozási mentességet adómentességnek, és következésképpen előnynek. A nem kereskedési pénzügyi nyereséget illetően a csoportfinanszírozási mentesség adózási rendelkezésnek minősül, és részét képezi az EKT-szabályok hatálya meghatározásának, továbbá nem jelent szelektív előnyt. A Bizottság nem végzett mennyiségi elemzést annak bizonyítása érdekében, hogy előnyről van szó, és arra vonatkozó meggyőző bizonyíték hiányában, hogy a szóban forgó intézkedés előnyt jelent, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen határozta meg az EKT-szabályok hatásainak értékelésére szolgáló referencia-rendszert, és tévesen tekintette az EKT-szabályokat az Egyesült Királyság általános társaságiadó-rendszerétől elkülönülő szabályrendszernek. A Bizottság félreértelmezte az EKT-szabályok célját, és nem vette figyelembe az Egyesült Királyság mérlegelési mozgásterét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó elemzésében nyilvánvaló hibákat vétett, és az összeegyeztethetőség kérdésének vizsgálatakor hibás kritériumokat alkalmazott. A Bizottság nem ismerte el azt, hogy az egyesült királysági adóalap eltérő mértékű kockázatnak van kitéve akkor, ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban adóköteles társaságnak hiteleznek, illetve ha a csoporthoz tartozó, az Egyesült Királyságban nem adóköteles társaságnak hiteleznek, és észszerűtlenül arra a következtetésre jutott, hogy a csoporton belüli hitelezés a harmadik félnek való hitelezéshez hasonló.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó EKT-intézkedések első látásra az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, a megtámadott határozat tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedéseknek az uniós állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetősége semmilyen indokkal nem védhető. Ezenkívül a megtámadott határozat észszerűtlen és következtelen, mivel a Bizottság helyesen elismerte, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezete igazolható azokban az esetekben, amikor az említett 9A. rész 5. fejezete szerinti EKT-adóteher kizárólag az „Egyesült Királysághoz kötődő tőke” kritériuma miatt alkalmazandó, mivel e kritérium gyakorlati alkalmazása túlságosan nehéz lehet, ugyanakkor a Bizottság megfelelő indokolás nélkül azt állítja, hogy az említett 9. fejezet nem igazolható azokban az esetekben, amikor a jelentős személyi funkciók kritériuma eredményezi az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher alkalmazását. Valójában a jelentős személyi funkciók kritériuma a gyakorlatban túlságosan nehezen alkalmazható, így a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy az említett 9. fejezet e kritérium alapján is igazolható, ezért arra kellett volna következtetnie, hogy nem áll fenn állami támogatás.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy amennyiben a megtámadott határozatot nem semmisítik meg, az, hogy e határozat végrehajtása keretében a felperesekkel visszatérítetik az állítólag állami támogatást, uniós jogi alapelveket sértene, ideértve a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, tekintettel arra, hogy a felperesek esetében a szóban forgó EKT-k más tagállamokban találhatók.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a visszatéríttetésnek a megtámadott határozatban való elrendelése megalapozatlan, és uniós alapelveket sért.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban lényeges elemeket nem indokolt meg megfelelően, úgymint azon megállapítást, miszerint az említett 5. fejezet szerinti EKT-adóteher a jelentős személyi funkciók kritériuma alapján bármilyen nehézség vagy aránytalan teher nélkül alkalmazható.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét is, amely megköveteli, hogy a Bizottság által folytatott közigazgatási eljárás átlátható és kiszámítható legyen, és hogy határozatait észszerű határidőn belül meghozza. Nem észszerű az, hogy a Bizottságnak több mint négy évre volt szüksége ahhoz, hogy a jelen ügyben meghozza a vizsgálatot elrendelő határozatot, és az sem, hogy a vitatott intézkedés hatálybalépését követően több mint hat év elteltével hozott határozatot.

2019. november 13-án benyújtott kereset – Anglo American International kontra Bizottság

(T-785/19. sz. ügy)

(2020/C 45/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Anglo American International Holdings Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselő: M. Anderson solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperest érintő részében teljes egészében semmisítse meg a 2019. április 2-i bizottsági határozatot;
- másodlagosan állapítsa meg, hogy a visszatérítendő támogatás összegének meghatározásakor figyelembe kell venni azon veszteséglevonásokat, kedvezményeket, illetve mentességeket, amelyeket a kérelmező igénybe vehetett akkor, amikor a csoportfinanszírozási mentességet kérelmezte, vagy amelyeket a kérelmező akkor vehetett volna igénybe, ha nem kérelmezte volna a csoportfinanszírozási mentességet, és pedig mindkét esetben akkor is, ha az e veszteséglevonások, kedvezmények, illetve mentességek igénybevételéhez való jog az Egyesült Királyság joga értelmében már elévült, és függetlenül attól, hogy azok automatikusak-e, vagy sem;
- mindenesetre kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a csoportfinanszírozási mentesség előnyt jelent. A felperes azzal érvel, hogy az alperes nem bizonyította, hogy fennáll az előny minden olyan esetben, amikor a csoportfinanszírozási mentességet kérelmezték.
2. A második jogalap azon alapul, hogy nem történt állami vagy állami források révén történő beavatkozás. A Bizottság nem bizonyította, hogy a csoportfinanszírozási mentesség kérelmezése ténylegesen az egyesült királysági társaságiadó-fizetési kötelezettség csökkenését eredményezte.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a csoportfinanszírozási mentesség nem részesít előnyben bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését. A Bizottság hibát követett el, mivel i. a referenciarendszert túlságosan szűken úgy határozta meg, hogy azt a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részében foglalt szabályok alkotják, nem pedig az Egyesült Királyság tágabb társaságiadó-rendszere; ii. nem értelmezte úgy, hogy az említett 9A. rész 9. fejezete nem tér el ugyanezen rész 5. fejezetétől; és iii. nem ismerte el, hogy még ha az említett 9. fejezet az 5. fejezettől való eltérést is jelent, azt igazolja az említett 9A. rész jellege, illetve általános szerkezete.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a csoportfinanszírozási mentesség nem érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A Bizottság tévesen állapította meg, hogy a csoportfinanszírozási mentesség alkalmas arra, hogy befolyásolja a multinacionális csoportok azzal kapcsolatos döntéseit, hogy az Európai Unióban hol helyezték el csoportfinanszírozási funkcióikat és központi irodájukat.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a csoportfinanszírozási mentesség nem torzítja a versenyt, és nem is fenyeget azzal. A Bizottság nem bizonyította, hogy a csoportfinanszírozási mentesség kérelmezése ténylegesen az egyesült királysági társaságiadó-fizetési kötelezettség csökkenését eredményezte.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy az állítólagos támogatás visszatéríttetése ellentétes lenne az európai unió jog általános elveivel. A felperes azzal érvel, hogy az említett 5. fejezet 371EB. szakasza szerinti jelentős személyi funkciók kritériumát jogbizonytalanság jellemzi, továbbá hogy az Egyesült Királyság mérlegelési mozgástérrel rendelkezett a jogbizonytalanság megszüntetését illetően, és hogy az alperes megsértette azon kötelezettségét, hogy valamennyi releváns tényezőt átfogóan elemezze. A támogatás visszatéríttetésének elrendelésével a Bizottság megsértette az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet⁽¹⁾ 16. cikkének (1) bekezdését, amely tiltja a támogatás visszatéríttetését abban az esetben, ha a visszatéríttetés sértené az európai unió jog valamely általános elvét.

7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a szelektív előnyt kiküszöbölne és a visszatéríttetés nem lenne szükséges abban az esetben, ha az Egyesült Királyság a csoportfinanszírozási mentességet visszamenőlegesen kiterjesztené az *upstream* hitelezésre és a harmadik feleknek történő hitelezésre. A Bizottság nem ismerte el, hogy az ilyen kiterjesztés bármilyen szelektív előnyt kiküszöbölne (feltéve, hogy ilyen előny fennáll), és ebben az esetben nem lenne szó az európai uniós jog értelmében visszatéríttendő jogellenes állami támogatásról.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a visszatéríttendő támogatás összegének meghatározásakor figyelembe kell venni azon veszteséglevonásokat, kedvezményeket, illetve mentességeket, amelyeket a kérelmező igénybe vehetett (kérelem, illetve választás útján vagy automatikusan) akkor, amikor a csoportfinanszírozási mentességet kérelmezte, vagy amelyeket a kérelmező akkor vehetett volna igénybe, ha nem kérelmezte volna a csoportfinanszírozási mentességet, és pedig akkor is, ha az e veszteséglevonások, kedvezmények, illetve mentességek igénybevételéhez való jog az Egyesült Királyság joga értelmében már elévült. A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat (203) preambulumbekkezdésének ez a helyes értelmezése, azonban amennyiben azt mégsem így kellene értelmezni, a határozat hibás, mivel e veszteséglevonások, kedvezmények, illetve mentességek figyelmen kívül hagyása a támogatás összegének túlértékeléséhez vezetne, ami a belső piacon a verseny torzítását eredményezné.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem fejtette ki a minősített forrásokkal kapcsolatos mentességgel és a kamatmegfelelési adómentességgel kapcsolatos indokait, és nem elemezte átfogóan valamennyi releváns tényezőt. A Bizottság nem tett különbséget az említett 9. fejezetben foglalt három elkülönülő mentesség között, amelyek egymástól függetlenül alkalmazandók, és nem értelmezte úgy, hogy a minősített forrásokkal kapcsolatos mentesség és a kamatmegfelelési adómentesség nem jelent referenciát a jelentős személyi funkciók kritériumához, és hogy a kamatmegfelelési adómentességnek a 9. fejezetben való léte azt bizonyítja, hogy az alperes tévesen túlságosan szűken határozta meg a referenciarendszert úgy, hogy azt az említett 9A. részben foglalt szabályok alkotják, nem pedig az Egyesült Királyság tágabb társaságiadó-rendszere.

(¹) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 13-án benyújtott kereset – Simfer Jersey kontra Bizottság

(T-786/19. sz. ügy)

(2020/C 45/59)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Jersey) (képviselők: N. Niejahr és B. Hoorelbeke ügyvédek, valamint A. Stratakis és P. O’Gara solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy az állítólagos támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősül, és elrendeli annak kamatokkal együtt – többek között a felperestől – való visszatéríttetését;
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2., 3. és 4. cikkét annyiban, amennyiben azok elrendelik a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás kamatokkal együtt – többek között a felperestől – való visszatéríttetését;
- kötelezze a Bizottságot saját költségeinek és a felperes ezen eljárással összefüggésben felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amikor megállapította, hogy az állítólagos támogatási intézkedés szelektív előnnyel jár:
 - a) az alacsony kockázatú minősített hitelviszonyok vonatkozásában nyújtott 75 %-os mentességet igénybe vevő társaságok számára, mivel a Bizottság:
 - tévesen vette figyelembe az Egyesült Királyság EKT-szabályozását referencia-rendszerként; és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 75 %-os mentesség a referencia-adórendszertől való eltérést jelent, mivel:
 - i. az eltérést tévesen a szabályozási technika alapján állapította meg;
 - ii. az Egyesült Királyság EKT-szabályozása vonatkozásában nem a jelentős személyi funkciók kritériuma jelenti a döntő kritériumot; és
 - iii. a minősített és a nem minősített hitelviszonyokat nem ugyanazon jogi és ténybeli helyzet jellemzi, és mindenestre a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv ⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott azokra;
 - ténybeli hibát követett el, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 75 %-os mentességet nem igazolja az adórendszer jellege és általános felépítése ugyanolyan módon, mint a csoportfinanszírozási mentességet, amely a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EC. szakaszának (az Egyesült Királyságból eredő tőkebefektetés) hatálya alá tartozó, nem kereskedési pénzügyi nyereségre alkalmazandó.
 - b) a kamatmegfelelési adómentességet és a minősített forrásokkal kapcsolatos mentességet igénybe vevő társaságok számára, mivel:
 - tévesen vette figyelembe az Egyesült Királyság EKT-szabályozását referencia-rendszerként, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a kamatmegfelelési adómentesség és a minősített forrásokkal kapcsolatos mentesség a referencia-adórendszertől való eltérést jelent, mivel:
 - i. az eltérést tévesen a szabályozási technika alapján állapította meg, és az Egyesült Királyság EKT-szabályozása vonatkozásában nem a jelentős személyi funkciók kritériuma jelenti a döntő kritériumot;
 - ii. a kamatmegfelelési adómentességre és a minősített forrásokkal kapcsolatos mentességre jogosult adóalanyok nincsenek ugyanazon jogi és ténybeli helyzetben, mint az e mentességek igénybevételére nem jogosult adóalanyok;
 - ténybeli hibát követett el, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a kamatmegfelelési adómentesség és a minősített forrásokkal kapcsolatos mentességet nem igazolja az adórendszer jellege és általános felépítése.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, mivel nem bizonyította, hogy az állítólagos támogatási intézkedés alkalmas volt arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, és a verseny torzításával fenyegetett.
3. A másodlagosan felhozott harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a EUMSZ 49. cikket, amikor az állítólagos támogatási intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetetlen olyan állami támogatásnak minősítette, amely nem sérti az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságot.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód alapelvét, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereséget ugyanolyan módon kezelte, mint a nem minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereséget; és mivel a csoportfinanszírozási mentességet eltérően kezelte attól függően, hogy a nem kereskedési pénzügyi nyereség a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371EB. vagy 371EC. szakaszának hatálya alá tartozik-e.
5. A másodlagosan felhozott ötödik jogalap azon alapul, hogy még ha az állítólagos támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik is, a Bizottság megsértette az eljárási rendelet⁽²⁾ 16. cikkének (1) bekezdését, amikor elrendelte az állítólag összeegyeztethetetlen támogatás összegének az állítólagos támogatási intézkedés kedvezményezettjeitől való visszatéríttetését, mivel e visszatéríttetés sérti az uniós jog általános elveit, nevezetesen a bizalomvédelem elvét és a jogbiztonság elvét.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 13-án benyújtott kereset – The Sage Group és társai kontra Bizottság

(T-787/19. sz. ügy)

(2020/C 45/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Egyesült Királyság), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) és Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (képviselők: J. Lesar solicitor és K. Beal QC)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg Egyesült Királyság által az ellenőrzött külföldi társaságok (EKT) csoportfinanszírozási mentességével kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final bizottsági határozatot;
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot a felperesek ezen eljárással összefüggésben felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az adórendszer elemzésére szolgáló referenciakeret megválasztásakor tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdést, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el. A Bizottságnak az Egyesült Királyság társaságiadó-rendszerét kellett volna referenciakeretként figyelembe vennie, és nem csupán magát az ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályozást.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el, amikor az EKT-szabályozás elemzésekor hibás megközelítést követett. A Bizottság a megtámadott határozat (124)–(126) preambulumbekkezdésében tévesen tekintette úgy, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezetében foglalt rendelkezések eltérnek az említett rész 5. fejezetében foglalt általános adórendelkezésektől.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (127)–(151) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a szelektivitás kritériuma teljesül, mivel ténybeli és jogi szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozások eltérő bánásmódban részesülnek.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti 75 %-os mentességet igazolja az adórendszer jellege és általános szerkezete.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy az említett 9. fejezetben foglalt mentességek feltételeit teljesítő EKV-kra mint kategóriára kivetett adóteher sértene a felperesek EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a 75 %-os mentességgel és a rögzített aránnyal kapcsolatban nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság határozata nem felel meg a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlőség általános uniós jogi elvének.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott az említett irányelvre, amely időbeli hatályánál fogva nem alkalmazandó.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

2019. november 14-én benyújtott kereset – Moerenhout és társai kontra Bizottság

(T-789/19. sz. ügy)

(2020/C 45/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgium) és további hat felperes (képviselő: G. Devers ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek „A közös kereskedelempolitika összhangja az uniós szerződésekkel és a nemzetközi joggal” (*Ensuring Common Commercial Policy conformity with EU Treaties and compliance with international law*) elnevezésű javasolt európai polgári kezdeményezés nyilvántartásba vételének elutasításáról szóló C(2019) 6390 final bizottsági határozat (HL 2019. L 241., 12. o.) elleni keresetük alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, az Alapjogi Charta 41. cikke (1) bekezdésének, valamint a polgári kezdeményezésről szóló, 2011. február 16-i 211/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 65., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 94., 49. o.) 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság elferdítette a javasolt polgári kezdeményezést.
2. A második, a 211/2011 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság nem tett eleget a megtámadott határozat indokolására vonatkozó kötelezettségének.
3. A harmadik, a 211/2011 rendelet 4. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság azt állapította meg, hogy a javasolt polgári kezdeményezés tárgyát képező intézkedést csakis az EUMSZ 215. cikk alapján lehetne elfogadni, holott az említett aktus nyilvánvalóan a közös kereskedelempolitika területére tartozik.
4. A negyedik, a 211/2011 rendelet 4. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe a javasolt európai polgári kezdeményezéssel nyilvánvalóan kapcsolatos többi jogalapot, mégpedig az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdését és az EUMSZ 114. cikket.

2019. november 18-án benyújtott kereset – Bennahmias kontra Parlament

(T-798/19. sz. ügy)

(2020/C 45/62)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Franciaország) (képviselők: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux és M. Ganilsy ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Parlament Főtitkárának 2019. szeptember 16-i határozatát;
- semmisítse meg a 29 806 euró visszatérítését elrendelő 2019–1 599. számú terhelési értesítőt;
- az Európai Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a megtámadott határozat elégtelen indokolásán alapul, mivel az Európai Parlament főtitkárának érvelése nem egyértelmű, tekintve, hogy nem jelöli meg, hogy a bemutatott iratok miért nem minősülnek a munkavégzés igazolásának.
2. A második jogalap a megtámadott határozat értékelési hibáján alapul, mivel az Európai Parlament főtitkára által ismertett tényállás nem pontos.

3. A harmadik jogalap a bizonyítási teher megfordításán alapul. E tekintetben a felperes úgy véli, hogy nem az ő feladata, hogy bizonyítékot szolgáltatson parlamenti asszisztense munkavégzésére, hanem éppen ellenkezőleg, a Parlamentnek kell ennek ellenkezőjét bizonyítania.
4. A negyedik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul, mivel a felperestől követelt összeg azon feltételezésből indul ki, hogy a parlamenti asszisztens soha sem végzett munkát a felperes javára.

2019. november 18-án benyújtott kereset – Bennahmias kontra Parlament

(T-799/19. sz. ügy)

(2020/C 45/63)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Franciaország) (képviselők: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux és M. Ganilsy ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Parlament Főtitkárának 2019. szeptember 16-i határozatát;
- semmisítse meg a 15 105 euró visszatérítését elrendelő 2019–1 598. számú terhelési értesítőt;
- az Európai Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a megtámadott határozat elégtelen indokolásán alapul, mivel az Európai Parlament főtitkárának érvelése nem egyértelmű, tekintve, hogy nem jelöli meg, hogy a bemutatott iratok miért nem minősülnek a munkavégzés igazolásának.
 2. A második jogalap a megtámadott határozat értékelési hibáján alapul, mivel az Európai Parlament főtitkára által ismertetett tényállás nem pontos.
 3. A harmadik jogalap a bizonyítási teher megfordításán alapul. E tekintetben a felperes úgy véli, hogy nem az ő feladata, hogy bizonyítékot szolgáltatson parlamenti asszisztense munkavégzésére, hanem éppen ellenkezőleg, a Parlamentnek kell ennek ellenkezőjét bizonyítania.
 4. A negyedik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul, mivel a felperestől követelt összeg azon feltételezésből indul ki, hogy a parlamenti asszisztens soha sem végzett munkát a felperes javára.
-

2019. november 20-án benyújtott kereset – Austria Tabak kontra EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(T-800/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/64)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Austria Tabak GmbH (Bécs, Ausztria) (képviselők: J. Gracia Albero és R. Ahijón Lana ügyvédek)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Hollandia)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy jogosultja:* a felperes*A vitatott védjegy:* AIR európai uniós szóvédjegy – 2 309 110. sz. európai uniós védjegy*Az EUIPO előtti eljárás:* törlési eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 16-án hozott határozata (R 1665/2018-4. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére, a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács előtt felmerült költségeket is beleértve.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 58. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése.

2019. november 19-én benyújtott kereset – Kisscolor Living kontra EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(T-802/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/65)

*A keresetlevél nyelve: német***Felek***Felperes:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Németország) (képviselő: T. Büttner ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Teoxane SA (Genf, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a fehér és piros színben igényelt, KISS COLOR európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 16 396 996. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 16-án hozott határozata (R 2167/2018-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot.

Jogalap

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. november 19-én benyújtott kereset – etc-gaming és Casino-Equipment kontra Bizottság

(T-803/19. sz. ügy)

(2020/C 45/66)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: etc-gaming GmbH (Bécs, Ausztria) és Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Bécs) (képviselő: A. Schuster ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- kötelezze az Európai Bizottság által képviselt Európai Uniót arra, hogy térítse meg a felperesek vagyonában jogellenesen és vétke- sen azáltal okozott 110 836 927,73 euró összegű kárt, hogy nem biztosította az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése és 13. cikke, vala- mint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikke értelmében vett kérelmezett jogorvoslatot;
- másodlagosan kötelezze érdemben az Európai Bizottság által képviselt Európai Uniót arra, hogy térítse meg a felperesek vagyoná- ban jogellenesen és vétke- sen azáltal okozott és jövőben bekövetkező kárt, hogy nem biztosította az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése és 13. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikke értelmében vett kérelmezett jogor- voslatot;
- az Európai Bizottság által képviselt Európai Uniót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek a következőkre hivatkoznak:

Az Unió azáltal, hogy elmulasztotta az EJEE és a Charta hatékony jogorvoslatra vonatkozó követelményeinek végrehajtását, a felpereseknek jogellenesen és vétken legalább 1 10 836 927,73 eurós kárt okozott. E károk abból állnak, hogy a felperesek azon jogorvoslat hiányában, amely lehetővé tette volna annak felülvizsgálatát, hogy a nemzeti bíróságok elmulasztottak a Bíróság elé előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszteni, holott arra kötelesek lettek volna, jogilag nem voltak olyan helyzetben, hogy biztosítsák az uniós jog érvényesülését, és ezáltal azt, hogy az uniós jog elsőbbsége miatt ne alkalmazzák a szerencsejátékokról szóló törvény nemzeti adórendelkezéseit, amelyek ahhoz vezetnek, hogy az ugyanazon időszak alatt elért fogalom többszörösének megfelelő adót kell megfizetni.

2019. november 19-én benyújtott kereset – Victoria's Secret Stores Brand Management kontra EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(T-810/19. sz. ügy)

(2020/C 45/67)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Egyesült Államok) (képviselő: J. Dickerson, Solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (Yiwu City, Kína)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: BODYSECRETS európai uniós ábrás védjegy – 13 921 978. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 5-én hozott határozata (R 2422/2018-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- rendelje el a 13 921 978. sz. európai uniós védjegy törlését;
- a védjegyjogosultat kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjával együttesen értelmezett 59. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése.

2019. december 3-án benyújtott kereset – Totalizator Sportowy kontra EUIPO – Lottoland Holdings – (LOTTOLAND)

(T-820/19. sz. ügy)

(2020/C 45/68)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperesek: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Varsó, Lengyelország) (képviselő: B. Matusiewicz-Kulig ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltár)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: LOTTOLAND európai uniós szövédjegy – 11 369 981. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2019. október 2-án hozott határozata (R 97/2019-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az kimondja, hogy a 11 369 981. sz. LOTTOLAND védjegy továbbra is hatályos azon 42. osztályba szolgáltatások összességére vonatkozásában, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet lajstromozták;
- változtassa meg a megtámadott határozatot annak kimondásával, hogy a 11 369 981. sz. LOTTOLAND védjegy teljes egészében érvénytelen, azon 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában is, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet lajstromozták.

másodlagosan,

- utalja vissza az ügyet az EUIPO elé;
- az EUIPO-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az európai uniós védjegyről szóló (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és az (EU) 2017/1431 végrehajtási rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 15-i 2018/626 bizottsági végrehajtási rendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett 60. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése.

2019. december 4-én benyújtott kereset – Tazzetti kontra Bizottság**(T-825/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/69)

*Az eljárás nyelve: olasz***Felek***Felperes:* Tazzetti SpA (Volpiano, Olaszország) (képviselők: M. Condinanzi, E. Ferrero és C. Vivani ügyvédek)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse az Európai Bizottság felperesnek címzett 2019. szeptember 27-i ARES 2019 6014426 határozatát (feljegyzését), az Európai Bizottság felperesnek címzett 2019. szeptember 27-i 6024220 határozatát (feljegyzését), az Európai Bizottság Tazzetti SpA-nak címzett 2019. szeptember 30-i ARES (2019) 6048224 határozatát (feljegyzését), a Tazzetti SpA-nak címzett ARES (2019) 6871575 határozatot (feljegyzést), valamint a további aktusokat, és a kérelemnek megfelelően, az EUMSZ 277. cikk értelmében a fluorozott szénhidrogének forgalomba hozatalára vonatkozó kvóták elektronikus nyilvántartásának zökkenőmentes működése biztosításáról szóló, 2019. április 25-i (EU) 2019/661 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 112., 11. o.) jogellenességének előzetes megállapítását követően, különösen annak 7. cikkére tekintettel mondja ki annak alkalmazhatatlanságát, következésképpen semmisítse meg az ugyanezen rendelet fent említett végrehajtási határozatait;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a következőkre alapított jogalap: a fluortartalmú üvegházhatású gázokról és a 842/2006/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 517/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikke (1), (3) és (5) bekezdésének, 17. cikkének, valamint V. és VI. mellékletének megsértése, az EUMSZ 291. cikk és a végrehajtási intézkedés fogalmának megsértése, hatáskörrel való visszaélés, az EUMSZ 296. cikk és az indokolási kötelezettség megsértése, valamint az arányosság elvének megsértése.
2. A második, a fluorozott szénhidrogének forgalomba hozatalára vonatkozó kvóták elektronikus nyilvántartásának zökkenőmentes működése biztosításáról szóló, 2019. április 25-i (EU) 2019/661 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 112., 11. o.) 7. cikkének, a 2014. április 16-i 517/2014/EU rendelet 15. és 16. cikkének megsértésére, valamint ennek következtében annak alkalmazhatatlanságára alapított jogalap.
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett 7. cikk, mivel lehetővé teszi, hogy az egyetlen bejelentő által ellenőrzött Incumbent számára ítélik oda a saját referenciaértékek alapján számított kvótákat, vagyis e kvótákat kizárólag az egyetlen bejelentőnek ítélik oda, amelynek ugyanaz a tulajdonosa, mint az Incumbentnek, sérti az 517/2014/EU rendelet 15. és 16. cikkét.

3. A harmadik, az európai jogrendnek a tulajdonra és a gazdasági kezdeményezéshez való jogra vonatkozó alapelvei megsértésére alapított jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6., 16. és 17. cikke, Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez csatolt 1. sz. jegyzőkönyv, valamint az EUSZ 11. cikk viszonylatában. A felperes e tekintetben hatáskörrel való visszaélésre is hivatkozik.
 - A felperes e tekintetben azt állítja, hogy a Bizottság határozatai, mivel észszerűtlen módon megfosztják a felperes által ellenőrzött társaságot azon fluorozott szénhidrogén kvótáktól, amelyekre az ellenőrzött társaságnak joga lett volna a saját referenciaértékei alapján, sértik a felperes alapvető jogait. Mivel a végrehajtási rendelet szabályozása arra irányul, hogy korlátozza/kizárja a kvótáknak a piacon korábban jelen nem lévő *New Entrants* számára történő odaítélését, e szabályozásnak a Bizottság általi alkalmazása a felperes által ellenőrzött társasággal (tehát magával a felperessel) szemben, hatásköri visszaélésnek minősül. A hivatkozott hibák és jogalapok abban az esetben is érvényesek, amelyben a felperes által ellenőrzött társaságnak járó kvótákat a felperesnek mint egyetlen bejelentőnek kívánják odaítélni.
4. A negyedik, az arányosság elvének és az indokolási kötelezettségnek az ezen elv viszonylatában történt megsértésére alapított jogalap.
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy hogy a 2019/661 végrehajtási rendelet 7. cikkének alkalmazása túlmegy azon, amit az elektronikus nyilvántartás jobb és hatékonyabb kihasználhatóságának célkitűzései megkövetelnek és szükségessé tesznek. A hivatkozott hibák és jogalapok abban az esetben is érvényesek, amelyben a felperes által ellenőrzött társaságnak járó kvótákat a felperesnek mint egyetlen bejelentőnek kívánják odaítélni: ebben az esetben a határozatoknak az azon vállalkozási csoporttal szembeni invazív jellege, amelyért a felperes a felelős, annak a mérlegre és a pénzügyekre gyakorolt gazdasági hatásaival együtt semmiképp nem tűnnek igazoltnak és észszerűeknek a szabályozás által követett célkitűzések fényében.
5. Az ötödik, az EUMSZ 49. és azt követő cikkek, valamint az EUMSZ 63. és azt követő cikkek megsértésére alapított jogalap
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy a felperes tevékenységét ért kár, amely abból ered, hogy megtagadták a kvótákat saját ellenőrzött vállalkozásától, akkor is, ha neki magának ítélték oda, a belső piac olyan alapvető szabadságainak megsértését jelenti, mint a letelepedés szabadsága és a tőkemozgás szabadsága, mivel a felperes társaság olasz jog szerinti társaság, amely élt letelepedéshez való jogával és a tőkemozgás szabadságával, amelyeket az európai uniós jog garantál, a célból, hogy megszerezzen egy spanyol jog szerinti társaságot annak érdekében, hogy saját vállalkozási tevékenységének egy részét azon a piacon folytassa.
6. A hatodik, a bizalomvédelem elvének megsértésére, a jogbiztonság elvének megsértésére, valamint a magánszemélyeknek jogokat biztosító jogszabályok visszaható hatálya tilalma elvének megsértésére alapított jogalap
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy joga van saját, valamint az általa ellenőrzött vállalkozási csoport vállalkozási tevékenységének megszervezéséhez azon észszerű jövedelmezőségi kilátások nyomán, amelyek az általa ellenőrzött spanyol vállalkozás referenciaértékei által (is) generált kvótaelvárásokból következnek. Az a határozat, amely nem juttat kvótákat a Tazzetti SA-nak, sérti ezeket az elveket és az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget, mivel hiányzik bármely olyan magyarázat, amely alátámasztaná a Bizottság döntését, és hibássá teszi az érdekek minden mérlegelését. A jogsértés abban az esetben is megmutatkozik, ha a saját spanyol vállalkozás kvótáit a felperesnek mint egyetlen bejelentőnek ítélik oda.
7. A hetedik, az egyenlő bánásmód megsértésére alapított jogalapról
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatok ugyanolyan helyzetbe hozzák a Tazzetti SA-t, mint a piac új belépőit, míg a saját maga által ellenőrzött Tazzetti SA, akárcsak a felperes, *incumbent*nek minősül, pedig már egy ideje szilárdan jelen van a piacon.

2019. december 4-én benyújtott kereset – Tazzetti kontra Bizottság**(T-826/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/70)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek*Felperes:* Tazzetti SpA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: M. Condinanzi, E. Ferrero és C. Vivani ügyvédek)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa semmisnek és meg nem történtnek a megtámadott határozatokat, miután meggyőződött azok jogellenességéről, és esetlegesen állapítsa meg az (EU) 2019/661 végrehajtási rendelet, és különösen 7. cikke alkalmazásának mellőzését;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a következők megsemmisítésére irányul: az Európai Bizottság felperesnek címzett 2019. szeptember 30-i ARES (2019) 6048224 határozata (feljegyzése), az Európai Bizottság Tazzetti SpA-nak címzett 2019. szeptember 27-i ARES 2019 6014426 határozata (feljegyzése), az Európai Bizottság Tazzetti SpA-nak címzett 2019. szeptember 27-i 6024220 határozata (feljegyzése), valamint a további aktusokat, és a kérelemnek megfelelően, az EUMSZ 277. cikk értelmében a fluorozott szénhidrogének forgalomba hozatalára vonatkozó kvóták elektronikus nyilvántartásának zökkenőmentes működése biztosításáról szóló, 2019. április 25-i (EU) 2019/661 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 112., 11. o.) jogellenességének előzetes megállapítását követően, különösen annak 7. cikkére tekintettel mondja ki annak alkalmazhatatlanságát, következésképpen semmisítse meg az ugyanezen rendelet fent említett végrehajtási határozatait.

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak a T-825/19. sz., Tazzetti kontra Bizottság ügyben hivatkozottakhoz.

2019. december 6-án benyújtott kereset – Grammer kontra EUIPO (Egy geometriai alakzat ábrázolása)**(T-833/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/71)

Az eljárás nyelve: német

Felek*Felperes:* Grammer AG (Amberg, Németország) (képviselők: J. Bühling és D. Graetsch ügyvédek)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy:* európai uniós ábrás védjegy (Egy geometriai alakzat ábrázolása) bejelentése – 15 389 621. sz. védjegybejelentés*A megtámadott határozat:* az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 19-én hozott határozata (R 1478/2019-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére, ideértve a fellebbezési eljárással kapcsolatos költségeket is.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. december 5-én benyújtott kereset – e*Message Wireless Information Services kontra EUIPO – Apple (e*message)

(T-834/19. sz. ügy)

(2020/C 45/72)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: e*Message Wireless Information Services GmbH (Berlin, Németország) (képviselő: A. Hotz ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Egyesült Államok)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: a narancssárga és fekete színű e*message európai uniós ábrás védjegy – 1 548 619. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 10-én hozott határozata (R 2454/2018-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- helyezze hatályon kívül az EUIPO törlési osztályának 2018. október 25-i 3 800 C. sz. határozatát;
- utasítsa el az 1 548 619. sz. európai uniós védjegy törlése iránt 2016. szeptember 22-én benyújtott kérelmet;
- az EUIPO-t és perbelépése esetén a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikkével összefüggésben történő megsértése és az EUSZ 2. cikke második mondatának az EUMSZ 1. cikke (2) bekezdésével összefüggésben történő megsértése (a jogállamiság és a jogszabályi korlátozás elve);
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjával összefüggésben történő megsértése az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontja jelenleg hatályos szövegének a megtámadott európai uniós védjegy bejelentési időpontjára vonatkozó, jogilag téves alkalmazása miatt és a 207/2009/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának normaértelmezésére vonatkozó megállapítások hiánya miatt;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és 64. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben történő megsértése a fogyasztói körnek a bejelentés időpontjában fennálló észlelésére és az igazolással, valamint a feltétlen kizáró ok megállapításával szemben a bejelentés időpontjában támasztott, korlátozott követelményekre vonatkozó ténybeli megállapítások hiánya miatt, hosszabb ideje tartó lajstromozási eljárás esetében;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben történő megsértése a megtámadott európai uniós védjegy ábrás elemeinek téves értékelése és a bejelentési időpontra vonatkozó ténybeli megállapítások hiánya miatt;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben történő megsértése a megkülönböztető képesség téves értékelése és a bejelentési időpontra vonatkozó ténybeli megállapítások hiánya miatt;
- az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének megsértése, az EJEE első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkének az EUSZ 6. cikke (1)–(3) bekezdésével és az EUMSZ 2. cikke (1) bekezdésével összefüggésben történő megsértése, valamint a bizalomvédelem és a jogbiztonság általános jogelveinek (EUSZ 2. cikk, első mondat) megsértése egy előnyben részesítő, jogszerű közigazgatási aktus hibás hatályon kívül helyezése miatt;
- az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének megsértése, az EJEE első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkének az EUSZ 6. cikke (1)–(3) bekezdésével és az EUMSZ 2. cikke (1) bekezdésével összefüggésben történő megsértése, valamint a bizalomvédelem és a jogbiztonság általános jogelveinek (EUSZ 2. cikk, első mondat) megsértése egy előnyben részesítő, jogszerű közigazgatási aktus hibás visszavonása miatt.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Première Vision kontra EUIPO – Vente-Privée.com (PV)

(T-836/19. sz. ügy)

(2020/C 45/73)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Première Vision (Lyon, Franciaország) (képviselő: C. Champagner Katz ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Vente-Privée.com SA (Párizs, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a PV európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 13 999 578. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2019. október 3-án hozott határozata (R 2125/2018-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és adott esetben a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)

(T-838/19. sz. ügy)

(2020/C 45/74)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Koopman International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: B. van Werven ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Egyesült Államok) és Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: Tinnus Enterprises

A vitatott formatervezési minta: 1431 829–0006. sz. európai uniós formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 18-án hozott ideiglenes határozata (R 1005/2018-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésére vonatkozó, megtámadott határozatot, és határozzon a fellebbezési tanács előtti, említett eljárás folytatásáról;
- egyesítse a Törvényszék előtti jelen ügyet a Koopman International által ezzel egyidőben a Törvényszék elé terjesztett R 1006/2018-3., R 1008/2018-3., R 1010/2018-3. és R 1009/2018-3. számú ügyekkel;
- a Tinnus Enterprises-t kötelezze a Koopman International költségeinek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „jogbiztonság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „pergazdaságosság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „megfelelő ügyintézés” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem biztosított valamennyi fél érdekei között megfelelő egyensúlyt.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)**(T-839/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/75)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Koopman International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: B. van Werven ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Egyesült Államok) és Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanyolország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott formatervezési minta jogosultja:* Tinnus Enterprises*A vitatott formatervezési minta:* 14 31 829–0002. sz. európai uniós formatervezési minta*A megtámadott határozat:* az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 18-án hozott ideiglenes határozata (R 1006/2018-3. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésére vonatkozó, megtámadott határozatot és határozzon a fellebbezési tanács előtti, említett eljárás folytatásáról;
- egyesítse a Törvényszék előtti jelen ügyet a Koopman International által ezzel egyidőben a Törvényszék elé terjesztett R 1008/2018-3., R 1005/2018-3., R 1010/2018-3. és R 1009/2018-3. számú ügyekkel;
- a Tinnus Enterprises-t kötelezze a Koopman International költségeinek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „jogbiztonság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „pergazdaságosság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „megfelelő ügyintézés” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem biztosított valamennyi fél érdekei között megfelelő egyensúlyt.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)

(T-840/19. sz. ügy)

(2020/C 45/76)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Koopman International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: B. van Werven ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Egyesült Államok) és Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: Tinnus Enterprises

A vitatott formatervezési minta: 14 31 829–0005. sz. európai uniós formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 18-án hozott ideiglenes határozata (R 1008/2018-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésére vonatkozó, megtámadott határozatot és határozzon az említett, fellebbezési tanács előtti eljárás folytatásáról;
- egyesítse a Törvényszék előtti jelen ügyet a Koopman International által ezzel egyidőben a Törvényszék elé terjesztett R 1006/2018-3., R 1005/2018-3., R 1010/2018-3. és R 1009/2018-3. számú ügyekkel;
- a Tinnus Enterprises-t kötelezze a Koopman International költségeinek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „jogbiztonság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „pergazdaságosság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „megfelelő ügyintézés” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem biztosított valamennyi fél érdekei között megfelelő egyensúlyt.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)**(T-841/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/77)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Koopman International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: B. van Werven ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Egyesült Államok) és Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanyolország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott formatervezési minta jogosultja:* Tinnus Enterprises*A vitatott formatervezési minta:* 14 31 829–0008. sz. európai uniós formatervezési minta*A megtámadott határozat:* az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 18-án hozott ideiglenes határozata (R 1009/2018-3. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésére vonatkozó, megtámadott határozatot és határozzon az említett, fellebbezési tanács előtti eljárás folytatásáról;
- egyesítse a Törvényszék előtti jelen ügyet a Koopman International által ezzel egyidőben a Törvényszék elé terjesztett R 1006/2018-3., R 1008/2018-3., R 1005/2018-3. és R 1010/2018-3. számú ügyekkel;
- a Tinnus Enterprises-t kötelezze a Koopman International költségeinek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „jogbiztonság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „pergazdaságosság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „megfelelő ügyintézés” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem biztosított valamennyi fél érdekei között megfelelő egyensúlyt.

2019. december 10-én benyújtott kereset – Koopman International kontra EUIPO – Tinnus Enterprises és Mystic Products Import & Export (Folyadékelosztó berendezés)

(T-842/19. sz. ügy)

(2020/C 45/78)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Koopman International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: B. van Werven ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Egyesült Államok) és Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: Tinnus Enterprises

A vitatott formatervezési minta: 1 431 829–0007. sz. európai uniós formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 18-án hozott ideiglenes határozata (R 1010/2018-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésére vonatkozó, megtámadott határozatot, és határozzon az említett, fellebbezési tanács előtti eljárás folytatásáról;
- egyesítse a Törvényszék előtti jelen ügyet a Koopman International által ezzel egyidőben a Törvényszék elé terjesztett R 1006/2018-3., R 1008/2018-3., R 1005/2018-3. és R 1009/2018-3. számú ügyekkel;
- a Tinnus Enterprises-t kötelezze a Koopman International költségeinek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „jogbiztonság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „pergazdaságosság” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem értékelte és alkalmazta megfelelően a „megfelelő ügyintézés” feltételét;
- A fellebbezési tanács nem biztosított valamennyi fél érdekei között megfelelő egyensúlyt.

2019. december 12-én benyújtott kereset – Correia kontra EGSZB**(T-843/19. sz. ügy)**

(2020/C 45/79)

Az eljárás nyelve: francia

Felek*Felperes:* Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgium) (képviselők: L. Levi és M. Vandenbussche ügyvédek)*Alperes:* Európai Gazdasági és Szociális Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
következésképpen
- semmisítse meg az ismeretlen időpontban hozott, a felperessel 2019. április 12-én közöl azon határozatot, hogy öt 2019-ben nem léptetik elő;
- a nem vagyoni károk megtérítéseként ítéljen meg neki *ex aequo et bono* 2 000 euróra becsült összeget;
- az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke eljárási garanciáinak megsértésére és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozik. A felperes azzal érvel, hogy az a mód, ahogyan az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság határoz az egyes titkársági csoportok és közelebbről az I. csoport ideiglenes alkalmazottainak előléptetéséről és újrabesorolásáról, sérti az Alapjogi Charta 41. cikkében nyújtott eljárási garanciákat. Ez különösen igaz a felperes 2019. évi és más időszakbeli előléptetésének/újrabesorolásának elmaradásáról szóló határozatra. E határozat ugyanis egyrészt mindenfajta indokolást nélkülöz. Továbbá a felpereshez vagy általánosabban a csoportok vagy az I. csoport ideiglenes alkalmazottaihoz intézett semmiféle szöveg, semmiféle általános határozat vagy közlemény nem jelzi, melyek azok a szempontok amelyek elfogadásával és alkalmazásával az ideiglenes alkalmazottak közül kiválasztják azokat, akiket előléptetnek vagy újrabesorolnak. A szempontok, az egyenlő bánásmód biztosítékainak, a tájékoztatásnak, az indokolásnak a hiánya annál is inkább ellentétes az Alapjogi Charta 41. cikkében előírt követelményekkel, mivel a titkárságok és különösen az I. titkárság bizonyos alkalmazottainak előmenetele igen gyors, míg másoké, köztük a felperesé, lassú.

2. A második jogalap a jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozik. A felperes szerint noha az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik az egyéb alkalmazottakról szóló alkalmazási feltételek 10. cikke alkalmazási szempontjainak és módjainak rögzítésére, e szempontoknak és módoknak biztosítaniuk kell az előreláthatóság uniós jogban és különösen a jogbiztonság elve által megkövetelt fokát. Márpedig nem ez a helyzet áll fenn, mivel nincs olyan szempont, amely lehetővé tenné az ideiglenes alkalmazottak számára annak megismerését, hogy miként és milyen feltételek mellett kerül sor a munkaszerződésük módosítása révén történő előléptetésre vagy újrabesorolásra.
3. A harmadik jogalap nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére vonatkozik. A felperes szerint az utolsó, 2016. évi előléptetése óta készült értékelő jelentéseinek vizsgálata arra enged következtetni, hogy az előléptetésének mellőzéséről szóló 2019. évi határozat nyilvánvaló értékelési hibát hordoz.
4. A negyedik jogalap a gondoskodási kötelezettség megsértésére vonatkozik. A felperes szerint az ő érdekeit nem vették figyelembe, a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság arról határozott, hogy mely alkalmazottakat léptet elő vagy sorol be újra.

2019. december 12-én benyújtott kereset – Apologistics kontra EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(T-844/19. sz. ügy)

(2020/C 45/80)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Apologistics GmbH (Markkleeburg, Németország) (képviselő: H. Hug ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Franz Michael Peikert (Offenbach, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: világoszöld, sötétzöld és fehér színű discount-apotheke.de európai uniós ábrás védjegy– 14 678 007. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2019. október 10-én hozott határozata (R 2309/2018-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és a felszólalási osztály 2018. október 5-i határozatát;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. december 13-án benyújtott kereset – X-cen-tek kontra EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(T-847/19. sz. ügy)

(2020/C 45/81)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Németország) (képviselő: H. Hillers ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: PAX európai uniós szóvédjegy– 16 487 803. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. szeptember 27-én hozott határozata (R 2324/2018-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. december 18-án benyújtott kereset – easyCosmetic Swiss kontra EUIPO – U. W. I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(T-858/19. sz. ügy)

(2020/C 45/82)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Svájc) (képviselők: D. Terheggen és S. E. Sullivan ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: U. W. I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: easycosmetic európai uniós szóvédjegy – 13 801 675. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. október 4-én hozott határozata (R 973/2019-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjával összefüggésben történő megsértése.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU